

(3) ซูเราะฮ์ อาละอิมรอน

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ “มะตะนียะฮ์” คือ ถูกประทานลงมาหลังจากที่ท่านนะบีได้อพยพ ไปนครมะดีนะฮ์แล้ว มี 200 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม
2. อัลลอฮ์นั้นคือ ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ¹ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลายเป็นเนื่องหนึ่ง (ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงบังเกิด)
3. พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น² ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า³ คัมภีร์นั้น และได้ทรงประทานอัลเตารอต และอัล-อินญีล
4. (ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และได้ประทานอัล-ฟุรกอานมาด้วย แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงทำการลงโทษ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

مِنْ قَبْلِ هَذِهِ لِيُنذِرَ الْبَشَرِ وَالْأَنْبِيَاءَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

ذُو نِقَامٍ

¹ ไม่มีกาลอวสาน

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ คัมภีร์อัลเตารอต และอัล-อินญีลที่ถูกประทานลงมา ก่อน อัล-กุรอาน

5. แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินจะ
 ซอนรันพระองค์ไปได้และทั้งไม่มีในฟากฟ้าด้วย
6. พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นใน
 มดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีสิ่งที่
 ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจาก
 พระองค์ เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
 ปรีชาญาณ
7. พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า
 โดยที่ส่วนหนึ่งจากคัมภีร์นั้นมีบรรดาโองการที่
 มีข้อความรัดกุมชัดเจน¹ ซึ่งโองการเหล่านั้น
 คือรากฐานของคัมภีร์² และมีโองการอื่นๆ อีก
 ที่มีข้อความเป็นนัย³ ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจ
 ของพวกเขามีการเอนเอียงออกจากความจริงนั้น
 เขาจะติดตามโองการที่มีข้อความเป็นนัยจาก
 คัมภีร์ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาความวุ่นวาย⁴ และ
 เพื่อแสวงหาการตีความในโองการนั้น⁵ และไม่มี
 ใครรู้ในการตีความโองการนั้นได้นอกจาก
 อัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้น⁶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
 لَإِلَهٍ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
 هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
 وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
 وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
 وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾

¹ เมื่อทุกคนได้อ่านหรือได้ฟังแล้วจะเข้าใจเหมือน ๆ กันโดยไม่ต้องตีความ

² เป็นหลักสำคัญของคัมภีร์ที่มุ่งหมายให้เป็นความรู้ทั้งในหลักการศรัทธาและในข้อปฏิบัติของมนุษย์
 และยังเป็นหลักยึดถือในการตีความโองการที่เป็นนัยอีกด้วย

³ มีข้อความในเชิงเปรียบเทียบ อาจเข้าใจได้หลายทาง ผู้ที่มีความรู้ในศาสนาของพระองค์อย่างกว้างขวาง
 เท่านั้นที่จะเข้าใจในทางที่ถูกต้องได้

⁴ เพื่อก่อให้เกิดความวุ่นวายในหมู่ผู้ศรัทธาด้วยการตีความโองการที่เป็นนัยให้เจออกไปจากความเป็นจริง
 ที่พวกเขาเคยได้รับมาก่อน

⁵ คือเพื่อหาทางตีความไปตามเป้าหมายที่เขาต้องการ โดยไม่คำนึงว่าจะขัดต่อความหมายของอายะฮ์ที่มี
 ข้อความชัดเจนหรือไม่

⁶ มีพื้นฐานแห่งความรู้อย่างมั่นคง เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ (ศิฟาต) และความมุ่งหมาย
 ในบทบัญญัติของพระองค์ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาที่เป็นโองการของพระองค์อย่าง
 กว้างขวางด้วย

โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราศรัทธาต่อ
โองการนั้น ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็น
เจ้าของเราทั้งสิ้น และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือน
นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

8. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา โปรดอย่าให้
หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลย
หลังจากที่พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่พวกเรา
แล้วและโปรดได้ประทานความเอ็นดูเมตตา
จากที่ที่พระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิดแท้จริง
พระองค์นั้นคือผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

9. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา แท้จริงพระองค์
นั้น เป็นผู้ซุมนุมนุญซัยทั้งหลายในวันหนึ่งซึ่ง
ไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวันนั้น¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
จะไม่ทรงผิดสัญญา

10. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทรัพย์สิน
สมบัติของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขานั้น
จะไม่อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาให้พ้นจาก
การลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และ
ชนเหล่านั้นแหละคือเชื้อเพลิงแห่งไฟนรก

11. เช่นเดียวกับสภาพความเคยชินของวงศ์วาน
ฟิรเอาน์ และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่ง
พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา แล้ว
อัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เพราะบาป
กรรมของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ลงโทษอันรุนแรง

رَبَّنَا لَا تُؤْخِرْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَمِيعُ النَّاسِ يَوْمَ لَوْنٍ فِيهِ
إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ
هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمْ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿١١﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกท่านจะได้รับความปราณี¹ และ (ในวันปรโลก) พวกท่านจะถูกต้อนไปสู่ญะฮันนัม และเป็นที่นอนอันเลวร้ายยิ่ง

13. แน่نونได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากันฝ่ายหนึ่งต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์² และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา³ ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้น⁴ ด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีดวงตา⁵ทั้งหลาย

14. ได้ถูกทำให้สวयงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์อันได้แก่ผู้หญิงและลูกชาย, ทองและเงินอันมากมาย และม้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา นั้นเป็นสิ่งอันวาย

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُنْسَرُ إِلَيْهَا ۝١٢

فَذَكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِي الَّتِي أَتَقَفَا فِيهَا
تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ
الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ۝١٣

زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِئَصَةِ وَالْحَبْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ

¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้คำประกาศของท่านนะบี มุฮัมมัด เป็นความจริง โดยให้ฝ่ายมุสลิมินทำการฆ่าบะนีฏรียะฮะฮุ ตระกูลหนึ่งของยิว เนื่องจากทุจริตในคำมั่นสัญญา และทำการบังคับให้ บะนีอันนะฎริ์ อีกตระกูลหนึ่งของยิว อพยพไปจากมะดีนะฮุ ด้วยเหตุที่พวกเขาวางแผนฆ่าท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลล่อฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม

² คือฝ่ายมุสลิมิน

³ คือฝ่ายมุชริกีนมักกะฮุ

⁴ คือเห็นฝ่ายมุสลิมิน กล่าวคือฝ่ายมุชริกีนเห็นไปว่าฝ่ายมุสลิมินมีมากกว่าพวกเขาถึงสองเท่า ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายมุสลิมินมีจำนวนน้อยกว่าพวกเขาเกือบสองเท่า คือมี 313 คน ส่วนฝ่ายมุชริกีนมี 950 คน อันเป็นเหตุให้พวกเขาเสียขวัญ และแพ้ฝ่ายมุสลิมิน ในการสู้รบกันครั้งนั้นฝ่ายมุชริกีนถูกฆ่าตาย 70 คน และถูกจับเป็นเชลย 70 คน ฝ่ายมุสลิมินเสียชีวิต 14 คน

⁵ คือผู้ที่ใช้ดวงตาของเขามองดู

ประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้น¹ ใหม่ คือบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา-พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และจะได้รับบรรดาคู่ครองที่บริสุทธิ์² และความพึงใจจากอัลลอฮ์ด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาบ่าวทั้งหลาย

16. คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วย

17. บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่พูดจริง และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่บริจาคน และบรรดาผู้ที่ขอลงโทษในยามใกล้รุ่ง³

وَالْحَرِثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ﴿١٤﴾

﴿ قُلْ أُوۡتِيۡتُكُم بِخَيْرٍ مِّنۢ ذٰلِكَ لِيۡذِيۡنَ اتَّقَوْا عِنۡدَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتٌ تَجۡرِيۡ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضۡوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِالۡعِبَادِ ﴿١٥﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنۡنَا فَاغِرُونَ ﴿١٦﴾
ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

الصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰدِقِينَ وَالقٰنِتِينَ
وَالْمُنۡفِقِينَ وَالْمُسۡتَغۡفِرِينَ
بِالۡأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

¹ คือ ดีกว่าบรรดาสิ่งที่เป็นเสน่ห์ซึ่งระบอบอยู่ในอายะฮ์ที่ 14 ก่อนอายะฮ์นี้

² หมายถึงสาวสวรรค์ที่เรียกว่า "ฮูรอนอัยน" ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีขึ้นเพื่อตอบแทนแก่ผู้ยำเกรง ทั้งนี้ นอกเหนือจากภรรยาของเขาศรัทธา ซึ่งนางก็จะได้อยู่ร่วมกับเขาด้วย

³ คือก่อนพระอาทิตย์ขึ้น หมายถึงผู้ที่สละความทุกข์ในยามนั้น โดยลุกขึ้นละหมาด ตะฮัจญุด และขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์

18. อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

19. แท้จริงศาสนาอัน อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม¹ และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์² มิได้ขัดแย้งกัน นอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้³ มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจติซาฮ์ระหว่างพวกเขา⁴ เอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

20. แล้วหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบใบหน้า (ร่างกาย) ของฉัน⁵ แต่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน (ก็มอบ) ด้วยและเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็น⁶ ว่า พวกท่านมอบ (ใบหน้าแต่อัลลอฮ์) แล้วหรือ? ถ้าหาก

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بَيِّنَاتٍ مِنَ اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسْلَمْنَا
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

¹ หมายถึงศาสนาแห่งการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามโดยปราศจากการขัดแย้ง

² หมายถึง ยิวและคริสต์

³ หมายถึงความรู้จากอัลกุรอาน ที่ท่านนะบีนำมา

⁴ คืออิจติซาฮ์พวกเขาตนเองที่ยอมรับความจริง และศรัทธาต่อท่านนะบี

⁵ หมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วยชาวอาหรับถือว่าใบหน้าเป็นส่วนสำคัญของร่างกายเมื่อระบุถึงใบหน้า จึงหมายถึงร่างกายทั้งหมดด้วย

⁶ คือพวกมุชริกีนมักกะฮ์

พวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขาก็ได้รับแล้ว ซึ่งแนวทางอันถูกต้องและถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเจ้านั้นเพียงการประกาศให้ทราบเท่านั้น¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวทั้งหลาย

21. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา² ต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และฆ่าบรรดาผู้ที่ใช้ให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชนนั้น³ เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี⁴ แก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

22. ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้ และปรโลกและจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

23. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์⁵ ดอกหรือ โดยที่พวกเขาถูกเชิญชวนไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์⁶ เพื่อคัมภีร์

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَنْبَغِي عَلَيْهِمْ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقِطْتَ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا فَرِيقًا

¹ คือไม่มีหน้าที่บังคับให้ใครศรัทธา

² หมายถึงชาวยิว

³ คือ ฆ่าประชาชนที่เรียกร้องให้มีความยุติธรรม

⁴ การแจ้งข่าวลงโทษด้วยคำว่า “ข่าวดี” นั้นเป็นการปรามที่รุนแรงยิ่งแก่ ผู้ที่คือคัมภีร์

⁵ คือพวกยิวนั้นจดจำเพียงส่วนหนึ่งของคัมภีร์เตารอตเท่านั้น เพราะส่วนอื่น ๆ ของคัมภีร์ได้สูญหายไปบ้าง และถูกบิดเบือนบ้าง

⁶ หมายถึงคัมภีร์เตารอต

นั้นจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา¹ (พวกผิด
ประเวณี) แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลัง
ให้ และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

24. นั่นก็เพราะพวกเขากล่าวว่า ไฟนรกันนั้น
จะไม่แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวัน
ที่ถูกนับไว้² และสิ่งที่พวกเขาสูงขึ้นในศาสนาของ
พวกเขา³ ได้หลอกลวงพวกเขาให้หลงเชื่อ

25. แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้ชุมนุม
พวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง⁴ ซึ่งในวันนั้นไม่มีการ
สงสัยใดๆ⁵ และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนอย่าง
ครบถ้วนในสิ่งที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ โดยที่
พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮ์
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง พระองค์นั้นจะ
ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์

مَنْعَهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا الْإِنْسَاءُ إِلَّا نِيَامًا
مَعْدُودَاتٍ وَعَرْمَةٌ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
يَفْعَرُونَ ﴿٣٣﴾

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مَعَن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

¹ กล่าวคือมีการทำฮานา (ล้างประเวณี) เกิดขึ้นในหมู่ผู้มีเกียรติของยิว พวกเขาจึงถามนักปราชญ์ของ
พวกเขาถึงโทษการทำฮานา สำหรับผู้ที่เคยแต่งงานแล้ว นักปราชญ์เหล่านั้นได้แจ้งให้ทราบว่าคัมภีร์
เดารอดได้ระบุไว้ว่า ให้ชว้างด้วยหินจนตาย แต่เนื่องด้วยความสงสัยจึงใช้พวกเขาให้ไปหาท่าน
นะบีมุฮัมมัด เพื่อว่าท่านจะมีทางออกที่ดีกว่า แต่แล้วท่านนะบีก็ตัดสินลงโทษเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ใน
คัมภีร์ของพวกเขา กล่าวคือให้ชว้างด้วยหินจนตาย และได้ยืนยันแก่พวกเขาด้วยว่า ในคัมภีร์ของ
พวกเขา ก็ระบุไว้เช่นเดียวกัน และเมื่อได้นำคัมภีร์ของพวกเขา มาเปิดดู ก็ปรากฏเป็นความจริง ท่าน
นะบีจึงได้สั่งลงโทษ ในการนี้ทำให้กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาแสดงความไม่พอใจและผินหลังให้ ทั้งๆ
ที่เป็นบัญญัติที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาเอง

² คือเพียง 40 วันเท่านั้น อันเป็นระยะเวลาที่พวกเขาสักการะลูกวัว ทั้งนี้เป็นความเข้าใจผิดของพวกเขา

³ คือ กุซันว่า “พวกเขา เป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์”

⁴ คือวันกียามะฮ์ อันเป็นวันฟื้นคืนชีพ

⁵ คือเป็นวันที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่
พระหัตถ์¹ ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้น
เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

27. พระองค์ทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน
และทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน² และทรง
ให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรง
ให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต³ และทรง
ให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดย
ปราศจากการคำนวณ

28. ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอา
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดา
มุฮิมิน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่อยู่ใน
สิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์⁴ นอกจากพวกเขาจะ
ป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริง ๆ
เท่านั้น⁵ และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำ
เกรงพระองค์และยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไป⁶
(ของพวกเขา)

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ نَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ يَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُ وَيَحْذَرُكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

¹ หมายถึงว่าความดีทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นด้วยอำนาจ และเดชานุภาพของพระองค์ทั้งสิ้น คำว่า
"بيدك" มีความหมายว่าพระหัตถ์ ตามแนวทางของสลัฟถือว่าเป็นคุณลักษณะของอะลลอฮ์ที่มุฮิมิน
ทุกคนต้องศรัทธาโดยไม่ตีความและนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น

² คือทรงให้ส่วนหนึ่งของกลางวันเข้าไปในเวลากลางวัน ทำให้กลางวันยาวนานกว่ากลางวัน และให้
ส่วนหนึ่งของกลางวันเข้าไปในเวลากลางคืน ทำให้กลางคืนยาวนานกว่ากลางวัน

³ เช่นให้ต้นอินทผลัมออกจากเมล็ดอินทผลัม และให้เมล็ดอินทผลัมออกจากต้นอินทผลัม เป็นต้น

⁴ กล่าวคือ ถ้ามุฮิมินคนใด เอาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร รู้เห็นความลับต่าง ๆ ของมุสลิมินแล้ว เขาก็
มิได้ตั้งอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์ แต่อย่างใด

⁵ กล่าวคือถ้าพวกเขาเกรงว่าจะได้รับอันตรายจากพวกเขาจริง และต้องการที่จะป้องกันอันตรายดังกล่าว
ด้วยการแสดงตนเป็นมิตร แก่พวกเขาแล้วก็อนุญาตให้กระทำได้

⁶ คือมนุษย์ทุกคนนั้นจะต้องกลับไปยังอัลลอฮ์

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน ปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกท่าน หรือเปิดเผย มันก็ตาม อัลลอฮ์ก็ย่อมรู้สิ่งนั้นดีและทรงรู้สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และ อัลลอฮ์นั้นทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

30. วันที่แต่ละชีวิตจะพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่า ระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ต่อปวงบ่าวทั้งหลาย

31. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่าน รักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจง เชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลเถิด¹ แต่ถ้าพวกเขา ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

33. แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและ นูหฺ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย²

قُلْ إِنْ تَحْسَبُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม

² คือ คัดเลือกให้เป็นนะบีและร่อซูลของพระองค์ อันมีฐานะเหนือกว่าประชาชาติทั้งหมด

34. เป็นเผ่าพันธุ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้

35. จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน¹ กล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บันไว้วาให้สิ่ง (บุตร) ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์² ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้

36. ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้คลอดบุตรเป็นหญิง³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอดมา⁴ และชื่อว่าเพศชายนั้นจะเหมือนกับเพศหญิงก็หาไม่⁵ และข้าพระองค์ได้ตั้งชื่อเขาว่า “มรฺยัม” แล้วข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนาง และลูกของนางให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่⁶

ذُرِّيَّةً بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

إِذْ قَالَتُ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ إِلَّا لِنَرِّئِ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٧٦﴾

¹ คือ นางฮันนะฮ์

² หมายถึงบุตรที่อยู่ในครรภ์ของนาง

³ คือนางได้กล่าวด้วยความผิดหวังที่บุตรของนางมิได้เป็นชายตามที่นางตั้งใจไว้ว่าจะให้เป็นผู้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าในโบสถ์

⁴ เป็นประโยคแทรกเพื่อทรงแจ้งให้ทราบไว้ก่อนว่าพระองค์ทรงรู้ดียิ่งกว่านางที่บุตรของนางเป็นหญิง

⁵ คือนางได้กล่าวปรารภว่า เพศชายที่นางตั้งความหวังไว้นั้นย่อมแตกต่างกับเพศหญิงแน่นอน เพราะเพศชายนั้นเหมาะสมในการรับใช้ในโบสถ์ แตกต่างกับเพศหญิงซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติเช่นนั้น อย่างไรก็ตามนักปราชญ์บางท่านให้ทรงทราบว่า ประโยคนี้เป็นคำวิสรรของอัลลอฮ์ ซึ่งทรงยืนยันว่าเพศชายที่นางปรารถนานั้นชื่อว่าจะเท่าเทียมกับเพศหญิงก็หาไม่ เพราะเพศที่นางคลอดมานี้แหละจะเป็นมารดาของบุคคลสำคัญ คือ ท่านนะบี อีซา

⁶ คือถูกขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัดของอัลลอฮ์

37. แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมัรยัมไว้อย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วย และได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหานางที่อัลมิจรอบ¹ เขาก็พบปัจจัยยังชีพ² อยู่ที่นาง เขากล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาอย่างไร? นางกล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ

38. ที่โน่น³แหละ ชะกะรียาได้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งบุตรที่ดีคนหนึ่งจากที่พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยื่นคำวิงวอน

39. และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาด⁴ อยู่ในอัลมิจรอบ⁵ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ด้วยยะหฺยา⁶ โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจมานหนึ่ง⁷ จากอัลลอฮ์ และ

فَنَقَلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولِ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنْمِرِمُ أَنَّى لِي هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

فَنَادَاهُ الْمَلَأِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ بَشِّرُكَ بِصِدْقٍ قَائِمٍ كَلِمَةً مِنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾

¹ คือห้องพักของนะบี ชะกะรียา ซึ่งติดกับด้านหน้าของโบสถ์ มีประตูขึ้นไปด้วยขั้นบันไดเพียงไม่กี่ขั้น และเป็นหอสวดส่วนตัวของท่านด้วย

² หมายถึงผลไม้

³ หมายถึงที่ที่นางมัรยัม บอกแก่นะบี ชะกะรียา เกี่ยวกับผลไม้ที่นางได้รับ

⁴ คือละหมาดตามแบบอย่างที่ถูบบัญญัติขึ้นในสมัยนั้น

⁵ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่ 37 ของซูเราะฮ์นี้

⁶ คือแจ้งข่าวดีให้ทราบที่ท่านจะได้บุตร ชื่อ ยะหฺยา

⁷ หมายถึงท่านนะบี อีซา เพราะท่านเกิดด้วยพจมานของอัลลอฮ์ที่ว่า “คุณ-จงเป็นขึ้น” กล่าวคือท่านนะบี ยะหฺยา จะยืนยันว่าท่านนะบี อีซาจะติดตามท่านมาในไม่ช้าซึ่งท่านจะเกิดขึ้นจากมารดาของท่านด้วยประการาคิดของอัลลอฮ์ โดยปราศจากบิดา

จะเป็นผู้นำ และผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์¹ และเป็นนะบีคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี

40. เขาก็อกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร โดยที่ความชราภาพได้มาถึงข้าพระองค์แล้ว และภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย พระองค์ตรัสว่า กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

41. เขาก็อกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์! โปรดได้ทรงให้มีสัญญาณหนึ่งแก่ข้าพระองค์ ด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้านั้นคือเจ้าจะไม่สามารถพูดแก่ผู้คนเป็นเวลาสามวัน³ นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น⁴ และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้ามาก ๆ และจงกล่าวสดุดีในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ทั้งในเวลาเย็นและเวลาเช้า

42. และจงรำลึก ขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอ และทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย

قَالَ رَبِّ أَنْ يَكُونَ لِي عِلْمٌ وَوَدَّ بَلْعَنِي
الْكَبِيرُ وَأَمْرًا نِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ الْأَنْكُرُ
النَّاسِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادِّكُرْ بِكَ كَثِيرًا
وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرُومُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
وَظَهَرَ كُ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

¹ คือระวังรักษาตัวไม่ประพฤติสิ่งที่จะทำให้มีราศี พร้อมกันนั้นก็อย่ายอมแต่งงานอีกด้วย ทั้งนี้เพื่ออุทิศชีวิตให้เป็นประโยชน์แก่สังคมได้มากที่สุด แต่แล้วท่านก็ถูกฆ่าตาย ด้วยน้ำมือของ เฮอร์โธส ผู้ครองนครปาเลสไตน์

² หมายถึงนะบี ชะกะรียา

³ หมายถึงสามคืนด้วย

⁴ คือใช้มือแสดงท่าทางบอกใบ้แทนการพูด

43. มัรยัมเอ๋ย จงภักดีต่อพระเจ้าของเจ้าเถิด และจงสวดและรูกูอ ร่วมกับบรรดาผู้รูกูอทั้งหลาย

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي

وَازْكُرِي مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. นั่นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาข่าวของสิ่งเร้นลับ ซึ่งเราชี้แจงให้เจ้าทราบ และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา² ขณะที่พวกเขาโยนเครื่องเสียงทนายของพวกเขา (เพื่อทราบ) ใครในหมู่พวกเขาจะได้อุปการะมัรยัม และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะพวกเขาโต้เถียงกัน³

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ

لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَمَهُمْ اَيْهَمُ يَكْتُمُلُ

مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. จงรำลึกถึงขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพจมานหนึ่ง⁴ จากพระองค์ ชื่อของเขาคืออัลมะซีหฺ อีซาบุตรของมัรยัม โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้ และปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด⁵

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَشْرُكُ

بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ

وَجِيْهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

² หมายถึงพวกพระในโบสถ์

³ คือโต้เถียงกันว่าใครเป็นผู้เหมาะสมที่จะอุปการะนางมัรยัม เกี่ยวกับการโยนเครื่องเสียงทนาย เพื่อทราบ ว่าใครจะได้เป็นผู้อุปการะนางมัรยัมนั้นพวกก็อคยานี้ บิดเบือนไปว่า เพื่อหาสามีให้นาง และในที่สุด การเสียงทนายนั้นก็ได้แก่ยูซุฟ หรือโยเซฟ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับทรรศนะของพวกเขาคือว่า ท่านนะบีอีซามีพ่อ ดุบะฮานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 591-592

⁴ หมายถึงบุตรคนหนึ่ง เพราะบุตรของนางเกิดจากพจมานของพระองค์ ที่ว่า "กุน-จงเป็นขึ้น" ในกรณีนี้จึงเรียกนะบีอีซา บุตรของนางว่า "พจมาน" หรือ "กะลิมะฮฺ"

⁵ คือใกล้ชิดอัลลอฮ์

46. และเขา¹ จะพูดแก่ผู้คนขณะอยู่ในเปล² และในวัยกลางคน³ และจะอยู่ในหมู่คนดี

47. นางกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร ทั้งๆที่มีได้มี บุรุษใดและต้องข้าพระองค์⁴ พระองค์ตรัสว่า กระนั้นก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่าจงเป็นขึ้น เกิด แล้วมันก็จะขึ้น

48. และพระองค์ก็จะทรงสอนเขา ซึ่งการเขียน⁵ และความรู้อันถูกต้อง และสอนอัลเตารอต และ อัลอินญิล⁶

49. และ (ทรงแต่งตั้งนะบีอีซา) เป็นศาสนทูต ไปยังวงศ์วานอิสรออีล (โดยที่เขาจะกล่าวว่า) แท้จริงฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของ พวกท่านมายังพวกท่านแล้วโดยที่ฉันจะจำลอง ขึ้นจากดินให้แก่พวกท่านตั้งรูปนก แล้วฉัน

وَيَكَلِّمُهُمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّلِيلِ ﴿٦٧﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ

قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٦٩﴾

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ

مِنَ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ

كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ

اللَّهِ وَأُزَيِّرُكُمُ الْأَكْثَمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي

الْمَوْثِقَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

¹ หมายถึงนะบีอีซา อะลัยฮิสลาม

² คือขณะยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล แต่พวกก็อคยานีบิดเบือนไปว่าเพียงพูด อ้อแอ้เท่านั้นไม่ใช่ พูดเป็นเรื่องเป็นราวเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแทนแม่ของท่าน ตามที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ ดูะฮฺยานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้าที่ 596-597

³ คือในวัยที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ทั้งนี้เป็นการพูดในฐานะทำหน้าที่ประกาศศาสนา

⁴ คือทั้งๆที่ไม่มีชายใดและต้องตัวเอง ในฐานะสามี ในเรื่องนี้ พวกก็อคยานีบิดเบือนไปว่า พระนาง มَرْยัม มีสามีชื่อไอเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบี อีซา และนอกจากท่านนะบี อีซาแล้ว ทั้งสองยังมี ลูกชายและลูกหญิงอีกหลายคน ดูะฮฺยานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 600-603

⁵ คำว่า "การเขียน" นี้แปลจากคำว่า "อัลกิตาบ" ทั้งนี้ตามที่ดฟชีร อัลมะรอมี และดฟชีร อัลญะลาลีย์น ได้อธิบายไว้

⁶ อัลเตารอต คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ท่านนะบี มูซา และอินญิล คือคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ท่านนะบี อีซา

จะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนก ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน¹ และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้ว มีชีวิตขึ้น² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านจะบริโภคนั้น และสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในนั้น³ มีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

50. และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน⁴ อันได้แก่ อัดดารอด และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัติแก่พวกท่าน ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกท่าน⁵ และฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของท่านมายังพวกท่านแล้ว⁶ ดังนั้นพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงเชื่อฟังฉัน

51. แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงอิวาตะฮ์⁷ ต่อพระองค์เถิด นี่แหละคือทางอันเที่ยงตรง

وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمَصَدِّقًا لِّمَا بِيَدِي مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَحْسَنِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجَنَّتْكُمْ رَبِّيَ مِنَ رَبِّكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

¹ คือโรคเรื้อน ชนิดผิวต่างทั้งตัว และคัน

² พวกคือคยาณีไม่เชื่อว่าท่านนะบีฮ์ฮาจะรักษาคนตาบอดให้เป็นขึ้นได้ตามที่อัลลอฮ์แจ้งไว้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงบิดเบือนไปว่า คนที่ตายนั้นหมายถึง “คนเป็นโรคจิตตายด้าน” หรือ “คนตายทางจิต” คุบะฮานุลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 617-618 และกุรอานมะฮฺฎี เล่ม 1 หน้า 124

³ คือในการที่ท่านนะบีฮ์ฮาได้ให้หนักเป็นขึ้นจากดิน รักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หาย ตลอดจนให้คนที่ตายมีชีวิตขึ้นใหม่นั้น เป็นสัญญาณหนึ่งแห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ประจักษ์ในการกระทำของท่านนะบีฮ์ฮา

⁴ หมายถึงคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่าน

⁵ อันได้แก่ ปลา เนื้อ ฮอร์ และไซมัน ตลอดจนการทำงานในวันสับปะโต

⁶ อันได้แก่การให้หนักเป็นขึ้นจากดิน และรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อนให้หายเป็นต้น

⁷ หมายถึงการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยหวังในความกรุณาของพระองค์เท่านั้น

52. ครั้นเมื่ออีซารูตึกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา¹ จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์² บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์³ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้แน่นอนตาม

53. ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามร่อซูลแล้ว โปรดทรงบันทึกพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด⁴

54. และพวกเขาได้วางแผน⁵ และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย⁶ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดียิ่ง

55. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โออีซา! ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้า และจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธิ์ พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติ

﴿ فَلَمَّا أَحْسَسَ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ فَأَلَقَ الْخَوَارِجُ لَوْحًا
مِنْ أَنْصَارِ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾

﴿ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْفِنَا سَعَةَ الشَّهِيدِينَ ﴾

﴿ وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
الْمَكْرِينِ ﴾

﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ ابْنِي مَرْيَمَ وَرَافِعًا
إِنِّي وَمَنْ مَطَّهْرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلٌ
الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

¹ คือหมู่พวกยิว

² คือไปสู่ศาสนาของพระองค์

³ คือช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ คือกล่าวปฏิญาณยืนยันในเอกภาพแห่งการเป็นพระเจ้าของพระองค์ และในการยอมรับทูตของพระองค์ที่พระองค์ส่งมา

⁵ คือ พวกยิวที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี อีซา ได้วางแผนที่จะกำจัดท่าน

⁶ คือวางแผนที่จะปกป้องท่านนะบี อีซาให้พ้นจากการทำร้ายของพวกเขา

ตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย จนกระทั่งวันกิยามะฮ์ แล้วยังช้านั้นคือการกลับไปขอของพวกเจ้า แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

56. ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก และจะไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขา

57. และส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขาและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ธรรม

58. ดังกล่าวนั้นแหละ เราอ่านมันให้เจ้าฟัง อันได้แก่โองการต่าง ๆ และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

59. แท้จริงอุปมาของอีซานั้น ดังอุปไมยของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน¹ และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเถิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيهَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَابُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

¹ กล่าวคือท่านนะบี อีซานั้นแม้ว่าจะเกิดจากแม่ที่ไม่ได้สมสู่กับชายใด ตามกฎสภาวะการณ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นไม่ได้ในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ เพราะสิ่งที่มหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นพระองค์ก็ยังให้เกิดขึ้นได้ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปด้วย นั่นก็คือนะบีอาดัม ซึ่งเกิดขึ้นจากดิน โดยไม่มีทั้งพ่อและแม่ ดังนั้นเมื่อยอมรับในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดท่านนะบีอาดัมจากดินโดยไม่มีทั้งพ่อและแม่แล้ว โฉนด่าจึงจะไม่เชื่อในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ในการบังเกิดนะบี อีซา จากแม่แต่ผู้เดียว

60. ความจริง¹ นั้นมาจากพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

61. ดังนั้นผู้ใดที่ได้เทียบเจ้าในเรื่องของเขา (อีซา)² หลังจากที่ได้อิสรมาอย่างเจ้าแล้ว³ ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด⁴ เราก็จะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่าน และเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่าน และตัวของพวกเรา และตัวของพวกท่านแล้วเราก็จะวิงวอนกัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละอุนด์⁵ ของอัลลอฮ์พึงประสพแก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก⁶

62. แท้จริงเรื่องนี้⁷ เป็นเรื่องจริง และไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَمَّالُوا نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاؤَ كُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَ كُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

¹ คือเรื่องราวเกี่ยวกับท่านนะบีอีซาที่เกิดขึ้นจากแม่แต่ผู้เดียวนั้นเป็นความจริง มิใช่อย่างที่ชาวคริสต์เข้าใจว่าเป็นบุตรของพระเจ้า หรือที่ชาวฮิวกล่าวหาว่าเป็นบุตรของยิว อื่นนัจญาร

² คือได้เทียบว่า นะบีอีซาเป็นบุตรของ อัลลอฮ์ เช่นพวกชาวคริสต์แห่งนัจญอรอน หรือเทียบว่า นะบีอีซา มีพ่อ ชื่อยิว อื่นนัจญาร เช่น พวกยิว และพวกก้อดยานีย์ เป็นต้น

³ คือหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่ นะบีอีซานั้น เกิดจากประกาศคิดของพระองค์ มิใช่เกิดจากการมีพ่อเยี่ยงคนอื่น

⁴ คือเรียกพวกคริสต์ นัจญอรอนที่ไม่ยอมเชื่อหรือใครอื่นที่มีสภาพอย่างเดียวกัน

⁵ คือการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะฮ์มัดของอัลลอฮ์

⁶ คือถ้าฝ่ายใดพูดโกหกก็ให้ละอุนด์ของอัลลอฮ์ประสพแก่พวกเขา แต่แล้วพวกคริสต์แห่งนัจญอรอนไม่ยอมรับคำทำ

⁷ คือเรื่องทีนะบี อีซาเกิดมาโดยไม่มีพ่อ

63. แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่หนอนอัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดี ต่อผู้ปอนทำลายทั้งหลาย

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٦﴾

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับรดาผู้ได้รับ
คัมภีร์ จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน¹
ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพ
สักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่
ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเรา
บางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่น
จากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็
จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า
แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَمَّأَلُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَّامٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾

65. โอ้อับรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ เพราะเหตุใดเล่า
พวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม² และ
อັดเดารอด และ อัลอินญีลนั้นมีได้ถูกประทาน
ลงมา นอกจากหลังจากเขา³ แล้วพวกเจ้าไม่ใช้
ปัญญาตอกหรือ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
وَمَا أُنزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِن بَعْدِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

66. พวกเจ้านั้นแหละ⁴ ได้โต้เถียงกันในเรื่องที่พวก
เจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว⁵ แล้วก็เหตุไฉนเล่า

هَٰذَا نُمُّ هَٰؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

¹ คือไม่ขัดแย้งกัน เนื่องจากทั้งคัมภีร์เตารอตและอินญีลได้บัญญัติไว้อย่างเดียวกัน

² คือพวกยิวและพวกคริสตต่างโต้เถียงกันเกี่ยวกับนะบีอิบรอฮีม โดยที่แต่ละฝ่ายอ้างว่า นะบีอิบรอฮีม
ตั้งอยู่ในศาสนาของตน

³ คือหลังจากท่านนะบีอิบรอฮีมเป็นเวลานาน กล่าวกันว่า ระหว่าง นะบี อิบรอฮีม และนะบี มูซา ประมาณ
700 ปี และระหว่างนะบี มูซากับนะบี อีซา ประมาณ 1,000 ปี

⁴ คือพวกยิวและพวกคริสต

⁵ คือมีความรู้ในเรื่องของท่านนะบี อีซาตีว่าท่านเป็นบุตรของนางมัรยัม และเป็นนะบี แต่พวกเขาก็ยัง
โต้เถียงกัน โดยที่ชาวคริสตกล่าวว่า ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า และชาวยิวก็กล่าวว่า ท่านโกหก
ที่ประกาศตนเป็นนะบี

พวกเขาจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้¹
และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเขาไม่รู้

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

67. อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิวและไม่เคยเป็น
คริสต์² แต่ที่เขาเป็นผู้หันออกจากความเท็จสู่
ความจริง เป็นผู้น้อมตาม³ และเขาก็ไม่เคยอยู่
ในหมู่ผู้ให้สัมภาษณ์ (แก้อัลลอฮ์)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

68. แท้จริงผู้คนที่สมควรยิ่งต่ออิบรอฮีมนั้น
ย่อมได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา⁴ และปฏิบัติ
ตามนะบี⁵ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย⁶ และ
อัลลอฮ์นั้นทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. กลุ่มหนึ่งจากผู้ได้รับคัมภีร์นั้นชอบ หาก
พวกเขาจะทำให้พวกเขาหลงผิด และพวกเขา
จะไม่ทำให้ใครหลงผิด นอกจากตัวของพวกเขา
เองแต่พวกเขาไม่รู้

وَدَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَسْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือไม่มีความรู้เกี่ยวกับท่านนะบีอิบรอฮีม เพราะท่านมาก่อนพวกเขาเป็นเวลาช้านาน และมีได้ถูก
ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขาด้วยว่าท่านเป็นยิวหรือเป็นคริสต์ แล้วพวกเขาไปหักทักเอามาจากไหนที่ต่าง
ฝ่ายต่างอ้างว่าท่านตั้งอยู่ในศาสนาของตน

² คือมิได้ตั้งอยู่ในศาสนายิวและศาสนาคริสต์

³ คือน้อมตามบัญญัติของอัลลอฮ์โดยปราศจากเงื่อนไข

⁴ คือปฏิบัติตามนะบีอิบรอฮีม ในการให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ เป็นผู้น้อมตามบัญญัติของพระองค์ และ
หันออกจากความเท็จไปสู่ความจริง

⁵ คือปฏิบัติตามท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย เพราะท่านตั้งอยู่บนแนวทางของนะบีอิบรอฮีม

⁶ คือผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

70. โฉมผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใด พวกเจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์¹ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็เป็นพยานยืนยันอยู่²

71. โอบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ³ และปกปิดความจริงไว้⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่

72. และกลุ่มหนึ่งจากหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกให้ลงมาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ ในตอนเริ่มแรกของกลางวัน (เช้า) และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนสุดท้ายของวัน (เย็น) เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับ⁶

73. และพวกท่านจงอย่าเชื่อ⁷ นอกจากแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คำแนะนำนั้นคือคำ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَا مُؤْمِنُوا الَّذِي أُزِيلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ

¹ คือโองการของอัลลอฮ์ที่ระบุอยู่ทั้งในคัมภีร์เตารอต และอินญิลอันกอปรไปด้วย ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

² คือยืนยันว่าลักษณะที่ระบุอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา นั้นตรงกับลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือบิดเบือนความจริงที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา อันได้แก่การให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ และการบอกข่าวเกี่ยวกับนะบีท่านหนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากนะบีอิสมาอีล หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด พวกเขาบิดเบือนเรื่องดังกล่าวด้วยสิ่งเท็จที่นักปราชญ์ของพวกเขาได้ก่ขึ้น ประหนึ่งเอาความเท็จสวมปิดความจริงไว้

⁴ คือปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดไว้

⁵ คือศรัทธาต่ออัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดในเวลาเช้า และก็ปฏิเสธการศรัทธานั้นเสียในเวลาเย็น

⁶ คือเพื่อว่าผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีจะได้แคลงใจต่อท่านนะบี และปฏิเสธศรัทธา อย่างที่พวกเราปฏิบัติ

⁷ คือพวกยิวได้กล่าวห้ามพวกเขา

แนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น¹ (คือจงอย่าเชื่อว่า) จะมีผู้ใดได้รับ² เยี่ยงที่พวกท่านได้รับ หรือ (อย่าเชื่อว่า) เขาเหล่านั้น³ จะโต้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่านเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้

74. พระองค์จะทรงเจาะจงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

75. และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมายเขาก็จะคืนมันแก่เจ้า และจากหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยื่นฝ่ามือของเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขา กล่าวว่า ในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้⁴ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเขา รู้กันดีอยู่

هُدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُؤَفِّقَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ
أَوْ بِمَا حَوَّلَ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿٧٤﴾

يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

﴿ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِنْ لَمْ تُدْمِتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّتِن سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

¹ หมายถึงคำแนะนำที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น คือคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์เท่านั้น หนึ่ง ประโยคแห่งข้อความนี้เป็นประโยคแรก

² คือไม่มีผู้ใดในชีวิตอื่น จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้รับ

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลียฮิวะฮัลลัม

⁴ กล่าวคือ พวกเขาถือว่า การโกงบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็นในหมู่มชนชาติอาหรับนั้นไม่มีบาปหรือโทษใด ๆ โดยอ้างว่า เพราะเขาเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชัง ดังกล่าวนี้เป็นการกล่าวเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮู ะอะอะลา อีกกระทงหนึ่ง

76. มิใช่เช่นนั้นดอก¹ ผู้ใดที่รักษาสัญญาของเขาโดยครบถ้วน และยำเกรง (อัลลอฮฺ) แล้วแน่นอนอัลลอฮฺทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

بَلْ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ ۖ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

77. แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮฺ และการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น² ชนเหล่านี้แหละไม่มีส่วนได้โตๆ แก่พวกเขาในปรโลก และอัลลอฮฺจะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกียามะฮฺ และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย³ และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. และแท้จริงจากหมู่พวกเขา นั้น มีกลุ่มหนึ่ง บิดลั้น⁴ ของพวกเขา ในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเขาจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์ ทั้ง ๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขา กล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮฺ ทั้ง ๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮฺ และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوَنَ أَسْمَاءَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ بِأَلْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُمْ بِعِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือมิใช่เป็นอย่างที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จขึ้นดอก เพราะการโกงผู้อื่นนั้นไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ถือว่าเป็นความผิด และจะได้รับโทษ

² คือการที่พวกเขาไม่คำนึงถึงสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮฺ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์โดยเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อยนั้นประหนึ่งพวกเขาได้นำเอาสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮฺ และการสาบานของพวกเขาต่อพระองค์ไปขาย ด้วยราคาอันเล็กน้อย

³ คือสะอาดจากความผิดที่ไม่นำพาต่อคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮฺ นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้รับอภัยโทษอย่างเด็ดขาด

⁴ คือบิดลั้นอ่านคัมภีร์ให้สำเนียงเพี้ยนไป ทั้งนี้เพื่อบิดเบือนความหมายให้เจปเป็นอื่น ผู้ที่ไม่รู้จักจะเข้าใจว่ามาจากอัลลอฮฺ

79. ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรง
ประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน¹ และการเป็นนะบี
แก่เขา² แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนที่ว่า ท่านทั้งหลาย
จงเป็นป่าวของฉัน³ อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่
(เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพัน
กับพระเจ้า⁴ เกิด เนื่องจากการณ์ที่พวกท่าน
เคยสอนคัมภีร์⁵ และเคยศึกษาคัมภีร์มา

80. และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์
และบรรดานะบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้า
ให้ปฏิเสธศรัทธา⁶ หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้
นอบน้อม⁷ แล้วกระนั้นหรือ

81. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอา
ข้อสัญญาแก่นะบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่
พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ก็ดี และความรู้อื่น
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลัง
ได้มีร่อซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันใน

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّمُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ
تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ
مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

¹ คือข้อตัดสินตามที่ได้รับความเข้าใจจากบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์

² หมายถึงท่านนะบีฮิชา

³ กล่าวคือพวกคริสตอ้างว่าท่านนะบีฮิชาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขา
จึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้า และมีได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าว
ของท่านแต่อย่างใด

⁴ คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแก่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดย
เคร่งครัด

⁵ คือเคยสอนคัมภีร์เตารอต และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคยศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา

⁶ กล่าวคือนะบีฮิชาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์ และบรรดานะบีเป็นพระเจ้าอย่างแน่นอน
เพราะถ้าเขาใช้ให้กระทำเช่นนั้นก็เท่ากับเขาใช้ให้พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั่นเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่
เป็นไม่ได้

⁷ คือเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

สิ่งที่มืออยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา¹ พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วใช่ไหม พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็นพยานเถิด และข้าก็อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย

82. แล้วผู้ใดที่ผิดหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ละเมิด

83. อื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกเขาแสวงหา และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินได้นอบน้อมกัน² ทั้งด้วยการสมัครใจ และผินใจ และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป

84. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺกูบ และบรรดา

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ،
قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَيَّ ذَلِكُمْ يَا صِرَاطِي
قَالُوا أَفَرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

فَمَنْ تَوَلَّى بَدَدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ دَرَأَسَلِمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

قُلْ ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
عَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

¹ คือการที่บรรดานะบียอมรับสัญญาจากอัลลอฮ์ที่จะศรัทธาต่ออะบีที่มาหลังจากพวกเขา นั่นเป็นการยืนยันว่า พวกอะฮ์ลุลกิตาบนั้นจำเป็นต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดโดยไม่มีทางเลือกเสียได้ เพราะว่าเมื่อบรรดานะบีของพวกเขา ยังต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดแล้วไซ้ พวกเขาซึ่งศรัทธาต่อบรรดานะบีของพวกเขา ก็ต้องศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็หาได้ศรัทธาต่อบรรดานะบีของพวกเขาไม่

² คือนอบน้อมในกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ที่ทรงกำหนดให้มีแก่โลกจะในฐานะเป็นผู้ยอมรับด้วยความยินดีหรือไม่ก็ตาม

ผู้สืบเชื้อสาย (จากยะอฺกูบ)¹ และศรัทธาต่อสิ่ง
ที่มุซา และอีซา² และนะบีทั้งหลายได้รับจาก
พระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกระหว่าง
คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา³ และพวกเรานั้น
เป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์

85. และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่น
จากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจาก
เขาเป็นอันขาด⁴ และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

86. อย่างไรก็ตามที่อัลลอฮ์จะทรงแนะนำพวกใด
พวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขา
ศรัทธาแล้ว และทั้งยังได้ยืนยันด้วยว่า แท้จริง
ร่อซูล⁵ นั้นเป็นความจริง และได้มีหลักฐาน
ต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่อธรรม

87. ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขา
ก็คือ การละอุนดี⁶ จากอัลลอฮ์ จากมะลาอิกะฮ์
และจากมนุษย์ทั้งหลายนั้นจะตกอยู่แก่พวกเขา

وَعِيسَىٰ وَالْيَسُوعَ مِنَ رَبِّهِمْ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأَلَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَّمَهُمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾

¹ คือลูก ๆ ของท่าน 12 คน และหลานเหลนของท่านด้วย

² กล่าวคือที่ทรงระบุท่านนะบีมุซาและนะบีอีซายิ่ง ๆ ที่ทั้งสองอยู่ในจำพวกหลานเหลนของท่านนะบียะอฺกูบ
ซึ่งถูกระบุไว้แล้วนั้น เนื่องจากเรื่องที่กำลังกล่าวถึง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยิวและคริสต์

³ คือ ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน เช่น ศรัทธาเฉพาะท่านนะบีมุซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา และ
ท่านนะบีมุฮัมมัด ดังที่ยิวปฏิบัติ หรือศรัทธาเฉพาะท่านนะบีอีซา ไม่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา และท่าน
นะบีมุฮัมมัด ดังที่พวกคริสต์ปฏิบัติ หากแต่เราศรัทธาต่อท่านนะบีทุกท่าน

⁴ คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงรับศาสนานั้นจากเขาเป็นอันขาด

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮิวะซัลลัม

⁶ การละอุนดีนั้นถ้าจากอัลลอฮ์ หมายถึงการขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์ ถ้าจาก
มะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ หมายถึง การขอต้ออัลลอฮ์ให้ทรงขับไล่ให้ห่างไกลจากเราะหฺมัตของพระองค์

88. โดยที่พวกเขาจะอยู่ในการละอนัตนั้น ตลอดกาล ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบา แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ถูกประวิง¹ อีกด้วย

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธากัน แล้วยังได้ทวิการปฏิเสธศรัทธาขึ้นอีกนั้น การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่หลงทาง

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾

91. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด² และแม้ว่าเขาจะใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม³ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกเขาด้วย

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ ثَلَاثُ أَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

¹ คือจะไม่ถูกประวิงการลงโทษให้แก่พวกเขา เพื่อการแก้ตัวใดๆ

² กล่าวคือหากพวกเขาบริจาคทองเต็มแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับจากเขา

³ คือสมมติว่าในวันกิยามะฮ์เขามีทองอยู่เต็มแผ่นดิน และต้องการจะไถ่ตัวเขาด้วยทองนั้นให้พ้นจากการลงโทษอัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับเช่นเดียวกัน

92. พวกเขาจะไม่ได้อะไรเลย จนกว่าพวกเขาจะบริจาค จากสิ่งที่พวกเขาชอบ และสิ่งใดที่พวกเขาบริจาคไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

لَنْ نَسْأَلَ آلَ اللَّهِ حَتَّى تَنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ
وَمَا نُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

93. อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศวานอิสรออิลมาแล้ว นอกจากที่อิสรออิลได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเอง¹ ก่อนจากที่อัลเตารอตจะถูกประทานลงมาเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาจงนำเอาอัลเตารอตมา แล้วจงอ่านมันดู² หากพวกเขาคือผู้พูดจริง

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِي إِسْرَاءَ بِلِأَيِّ مَا حَرَّمَ إِسْرَاءَ بِلِ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾

94. แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้อธรรม

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٧﴾

95. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้นตรัสจริงแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้หันออกจากความเท็จสู่ความจริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคี (แก่อัลลอฮ์) เลย

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

¹ คือท่านนะบียะฮ์ถูกเป็นโรคปวดเมื่อยที่โคนขา แล้วท่านได้บ่นไว้ว่า ถ้าหายท่านจะไม่กินเนื้อฮูร เมื่อท่านหายท่านจึงไม่กินเนื้อฮูร แล้ววงศวานของท่านก็ไม่ยอมกินเนื้อฮูรตามท่านด้วย ทั้งนี้ก่อนจากที่อัลเตารอตจะถูกประทานแก่พวกเรา

² คือถ้าไม่เชื่อตามที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบ ก็จงอ่านคัมภีร์เตารอตดู แน่หนอนยอมจะไม่พบบัญญัติห้ามกินเนื้อฮูรแก่พวกเขาแต่อย่างใด

96. แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาดะฮ์) นั่นคือบ้านที่มักกะฮ์¹ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ² และเป็นที่น่าแนะนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٦١﴾

97. ในบ้านนั้น³ มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมะกะอมอิบรอฮีม⁴ และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น⁵ เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น⁶ อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงฟังประชาชาติทั้งหลาย

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا بُرِّهِنُوا وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

98. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโอองการของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

¹ หมายถึง กะอูบะฮ์

² คือให้มีผลไม้นานาชนิดอย่างอุดมสมบูรณ์

³ รวมถึงบริเวณบ้านด้วย

⁴ หมายถึงก้อนหินซึ่งเป็นที่ยืนของท่านนะบีมุฮัมมัด ขณะที่ท่านทำการก่อบนสูงของอาคารกะอูบะฮ์ และบนหินก้อนนั้นมียอัยกัฮ์ทั้งสองของท่านด้วย และมะกะอมนี้ยังคงปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

⁵ รวมถึงเข้าไปในบริเวณบ้านนั้นด้วย

⁶ คือเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

⁷ คือปฏิเสธการไปประกอบพิธีฮัจญ์

99. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอบุ้ผู้ที่ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย เพราะเหตุใดท่านจึงขัดขวางผู้ ศรัทธา ซึ่งทางของอัลลอฮ์ โดยที่พวกท่าน ประารถนาจะให้ทางของอัลลอฮ์สุด¹ ทั้ง ๆ ที่ พวกท่านก็เป็นพยานยืนยัน² อยู่ และอัลลอฮ์นั้น มิใช่เป็นผู้ทรงผลอนในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

100. โอบุ้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด³ ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์แล้ว⁴ พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อีก หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว

101. และอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา กัน ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้น มีบรรดาโองการของ อัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเจ้าอยู่ และยังมีร่อซูล ของพระองค์อยู่ในหมู่พวกเจ้าด้วย และผู้ใด ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แน่نونเขาก็ได้รับคำแนะนำ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

قُلْ يَا هَلْ أَكْتَبَ لَمْ تَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبِعُوا عَوْجًا وَأَسْتَمُّ شُهَدَاءُ
وَمَا لِلَّهِ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١١﴾

يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا قَوْمًا مِنَ الَّذِينَ
أَتَوْا أَلْكَتَبَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١١٢﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٣﴾

¹ คือปรารถนาที่จะให้ผู้คนเห็นว่าทางของอัลลอฮ์นั้นแคบ

² คือเป็นพยานยืนยันว่าทางของอัลลอฮ์นั้นเที่ยงตรง

³ คือได้มีฮิวกลุ่มหนึ่งผ่านเห็นพวกเฮาส์ และพวกคือฮร็องญ์รักใคร่สนิทสนมกัน หลังจากที่พวกเขารับ นบถืออิสลาม โดยที่เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเป็นศัตรูกัน และรบพุ่งกันมาเป็นเวลานานกว่า 100 ปี ก็ให้รู้สึก อิงฉา จึงได้อ่านบันทึกเหตุการณ์ทั้งสองฝ่ายในอดีตระหว่างพวกเขาให้ฟัง เพื่อก่อให้เกิดการสู้รบกันอีก ในการนี้ทำให้พวกเขาทั้งสองฝ่ายต่างมุ่งที่จะสู้รบกันขึ้นอีก แต่แล้วท่านนะบีได้มาระงับไว้ ณ นั้น แล้วอายะฮ์ นี้ก็ถูกประทานลงมา

⁴ หมายถึงพวกยิวแห่งมะดีนะฮ์

102. โฉผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเกรงอัลลอฮ์
อย่างแท้จริงเกิด และพวกเจ้าจงอย่าตาย¹
เป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่พวกเจ้าเป็นผู้
นอบน้อมเท่านั้น²

103. และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก³ ของอัลลอฮ์
โดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน⁴
และจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่
พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน⁵ แล้ว
พระองค์ได้ทรงให้สนธิสนมกันระหว่างหัวใจ
ของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกัน
ด้วยความเมตตาของพระองค์ และพวกเจ้า
เคยปรากฏอยู่บนปากหุลุมแห่งไฟนรก⁶ แล้ว
พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปากหุลุม
แห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการ
ของพระองค์เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทาง
อันถูกต้อง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ
بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

¹ คือให้เราใช้ชีวิตอยู่ในวิถีทางของอัลลอฮ์อยู่เสมอ เพื่อว่าเมื่อใดตายลง จะได้ตายในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ ถ้ามิเช่นนั้นแล้วก็ไม่อาจแน่ใจได้ว่าเราจะตายในฐานะใด

² คือเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในฐานะเป็นผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ หมายถึงศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแตกแยกกันในการยึดถือสายเชือก (ศาสนา) ของอัลลอฮ์ โดยที่กลุ่มหนึ่งยึดถือโดยเคร่งครัด อีกหลายกลุ่มยึดถือบ้างไม่ยึดถือบ้าง เป็นต้น

⁵ หมายถึงพวกเฮาสุ และพวกคือหรือจัญแห่งนครมะดีนะฮ์

⁶ คือการที่พวกเจ้าเคยใช้ชีวิตตามความใคร่ของตน และให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ตลอดจนทำการสู้รบกันนั้นประหนึ่งว่าพวกเจ้ากำลังอยู่บนปากเหวแห่งนรกซึ่งใกล้จะตกอยู่แล้ว

104. และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่ง
ที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำการ
ที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มีชอก และ
ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ

وَأَتَىٰكُمْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٤﴾

105. และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่
แตกแยกกัน และขัดแย้งกัน หลังจากที่บรรดา
หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชน
เหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขา คือ การลงโทษ
อันใหญ่หลวง

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

106. วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวม่วง¹ และ
บรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ² ส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้า
ของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า)
พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้า
ศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าจงชิมการ
ลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธ
ศรัทธา

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٦﴾

107. และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขา
ขาวม่วงนั้น เขาจะอยู่ในความเมตตา³ ของ
อัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาอัน
ตลอดกาล

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

¹ คือเนื่องจากปิตินดีในผลงานของตน และมั่นใจว่าจะเป็นชาวสวรรค์

² คือเนื่องจากเสียใจในผลงานของตน และแน่ใจว่าจะถูกลงโทษในนรก

หน้าของพวกเขาดำคล้ำกัน (พวกเขาจะถูกถามว่า) พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าศรัทธา
แล้วกระนั้นหรือ พวกเจ้าจงชิมการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

³ หมายถึงสวนสวรรค์

108. นั่นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยที่เรา¹ อ่านโองการเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์ซึ่งการอธรรมใดๆ แก่ประชาชาติทั้งหลาย

109. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งอัลลอฮ์นั้น กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป²

110. พวกเจ้า³ นั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์⁴ ศรัทธากันแล้ว แน่หนอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา ส่วนหนึ่งจากพวกเขาเหล่านั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁵ และส่วนมากของพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ละเมิด

111. พวกเขา⁶ จะไม่ทำอันตรายแก่พวกเจ้าได้เลย นอกจากการก่อความเดือดร้อนเล็กน้อย⁷ เท่านั้น และหากพวกเขาต่อสู้พวกเจ้า พวกเขาก็จะหันหลังหนีพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أَلَمْ يَكْتُبْ
لَكُمْ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْتَهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
وَكَرَّهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُؤَلُّوكُمُ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَضُرُّوكُمْ ﴿١١١﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮ์

² คือถูกนำกลับไปเพื่อพิจารณาตอบแทน หรือลงโทษด้วยความยุติธรรมยิ่ง

³ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ หมายถึงพวกยิวและคริสต์ มักจะเรียกทับศัพท์กันว่า พวกอะฮ์ลุลคิตาบ

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์ บินสะลาม และเพื่อน ๆ ของท่าน ซึ่งเป็นชาวยิว และอันนะญาซี และพรรคพวกของท่าน ซึ่งเป็นชาวคริสต์

⁶ คือพวกยิว

⁷ เช่นการด่าว่า และการใส่ไคล้ เป็นต้น

112. ความต่ำช้าได้ถูกฟาดลงบนพวกเขา¹ ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูกพบ นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์² และสายเชือกจากมนุษย์³ และพวกเขาจะนำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป⁴ และความขัดสนก็จะถูกฟาดลงบนพวกเขา⁵ นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และฝ่าบรรดานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาดีดตึง และเคยทำการละเมิด

113. พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็สยุดกัน⁶

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَنْ مَأْتِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ الْإِنْسَانِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

﴿ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

¹ หมายถึงว่าพวกเขามีสภาพต่ำช้า ประหนึ่งว่าความต่ำช้านั้นได้ถูกฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่ เมื่อพบพวกเขา ณ ที่ใดก็จะพบความต่ำต้อยอยู่ในตัวของพวกเขาเป็นเนื่องนิง

² คำว่าสายเชือกของอัลลอฮ์นั้นหมายถึงศาสนาที่มาจากพระองค์ กล่าวคือพวกเขาจะพ้นจากความต่ำช้าได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาจับนับถืออิสลามเท่านั้น

³ คำว่าสายเชือกจากมนุษย์นั้นหมายถึงการมีชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่ตั้งตนเป็นศัตรูและบ่อนทำลาย

⁴ คือพวกเขาได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ เนื่องจากความดีดตึงของพวกเขา และเมื่อพวกเขากลับไปหาพระองค์ก็กลับไปในสภาพถูกกริ้ว ประหนึ่งว่าเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ที่มีต่อเขาในโลกนี้กลับไปด้วย นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับการลงโทษนั่นเอง

⁵ คือแม้พวกเขาจะร่ำรอยอย่างไร แต่ก็มีสภาพเหมือนคนยากจนเพราะความตระหนี่ของพวกเขา ประหนึ่งว่าความยากจนนั้นได้ฟาดลงบนพวกเขาให้ปรากฏเป็นริ้วรอยอยู่กระนั้น

⁶ หมายถึงการทำละหมาดตะฮัจญ์

114. พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติ สิ่งที่ไม่ชอบ และต่างริบเร่งกันในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านี้แหละอยู่ในหมู่ผู้ที่ประพฤติดี

115. และความดีใดๆ ที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้น¹ เป็นอันขาด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

116. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นทรัพย์สินของพวกเข และลูกๆ ของพวกเขาจะไม่อำนาจประโยชน์ให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

117. อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นดังอุปไมยลมซึ่งมีความเย็นจัด ได้ประสบแก่พืชผลของพวกหนึ่งที่ยุธรรมแก่ตัวเอง แล้วได้ทำลายพืชผลนั้น² อัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเอง

118. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาเพื่อนสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน อื่นจากพวกของเจ้าเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดละแก่พวกเจ้าในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้น พวกเขาชอบ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَذُكِرَ عَوْنُ
فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾

وَمَا يَعْصُوا مِنْ حَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا
وَاللَّهُ عَلَيْهِم بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأُولُونَكُمْ خَبْرًا وَلَا دَوْلًا مَا عَيْنُكُمْ
قَدَّ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

¹ หมายถึงว่าความดีที่เขาทำไปนั้นเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างแน่นอน

² หมายถึงว่าสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปนั้นไร้ผล เนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาอันเป็นการอธรรมแก่ตัวเอง

การที่พวกเขาลำบาก แท้จริงความเกลียดชัง
ต่างๆ ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา
และสิ่งที่ห้วงอกของพวกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า
แน่นอนเราได้แจกแจงบรรดาโองการไว้แก่
พวกเขาแล้ว หากพวกเขาใช้ปัญญากัน

119. ฟังรู้เถิดว่า พวกเจ้านั้นแหละรักใคร่พวกเขา
ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเขา และพวกเขา
ศรัทธาต่อคัมภีร์ทุกเล่ม¹ และเมื่อพวกเขาพบ
พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราศรัทธา
กันแล้ว และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็
กั๊กนิ้วมือ เนื่องจากความเคียดแค้นพวกเขา
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงตายด้วย
ความเคียดแค้นของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในห้วงอกทั้งหลาย

120. หากมีความดีใดๆ ประสพแก่พวกเขา ก็
ทำให้พวกเขาเศร้าใจ และถ้าหากความชั่วใดๆ
ประสพแก่พวกเขา พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วย
ความชั่วนั้น และถ้าพวกเขาอดทน และยำเกรง
แล้วไซ้ร อุบายของพวกเขา ก็ย่อมไม่เป็นอันตราย
แก่พวกเขาแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง
ลือม² ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

صَدُّوهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَذَا نَسْتُمْ أَوْلَاءُ مُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا يَلِ مِنَ الْغَيْظِ قَلَّ مُوتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ نَسُّوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا
لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾

¹ คือคัมภีร์ทุกเล่มที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา

² คำว่า ลือม นั้นหมายถึง รู้ เพราะสิ่งที่ถูกลือมไว้นั้นย่อมอยู่ในการรู้เห็นโดยสิ้นเชิง

121. และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัว
ของเจ้าไปแต่เจ้าตรู โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดา
มุฮินประจำที่มันต่าง ๆ เพื่อการสู้รบ¹ และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦١﴾

122. จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม² ในหมู่พวกเจ้า
รู้สึกอ่อนแอและซลาด³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
คุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้น
มุฮินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٢﴾

123. และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือ
พวกเจ้าที่บะดร์⁴ มาแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเป็น

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٦٣﴾

¹ กล่าวคือรอซูลุลลอฮ์ ได้จากครอบครัวของท่านไปในสงครามฮุซุศ ตั้งแต่เข้าตรูของวันเสาร์ที่เจ็ด เดือน
เซาวาล ในปีที่สามแห่งฮิจเราะฮ์ศักราช เพื่อจัดเตรียมที่มันให้แก่บรรดามุฮิน คือที่มันของทหารธนู ที่มัน
ของทหารม้า และที่มันของทหารทั่วไป ในการสู้รบครั้งนี้ ท่านรอซูลได้ออกไปพร้อมกำลังทหารเพียง
1,000 คนเท่านั้น กระนั้นก็ตาม แต่เมื่อได้เดินทางไปถึงครึ่งทาง อัลดุลลอฮ์ บินอุบัย บินสะลูน ผู้เป็น
หัวหน้ามุนาฟิเก็น ก็ทียศต่อท่านโดยนำพวกของตนจำนวน 300 คนกลับ ท่านรอซูลจึงเหลือกำลังทหาร
เพียง 700 คน เท่านั้น ท่านได้ใช้ภูเขาคุดเป็นที่กำบังด้านหลัง ในจำนวนทหารของท่านนั้นมีทหารสวม
เสื้อเกราะ 100 คน ทหารม้า 2 คน และทหารธนูอีกจำนวนหนึ่งซึ่งประจำที่มันอยู่บนภูเขา คอยทำหน้าที่
สกัดกำลังทหารของฝ่ายศัตรูที่จะโอบมาทางด้านหลัง ส่วนทหารของฝ่ายศัตรูซึ่งนำโดยอะบูซุฟยานนั้น
มีจำนวนถึง 3,000 คน มีทหารสวมเสื้อเกราะ 700 คน ทหารม้า 200 คน มีผู้หญิงสำหรับเป็นกองเชียร์
15 คน พร้อมด้วยกลองเพื่อตีปลุกใจนักรบของตน ในจำนวนนี้มีฮินดุน ภรรยาของอะบูซุฟยานด้วย

² คือกลุ่มบะนูสะละมะฮ์จากคือฮรอญญ์ และกลุ่มบะนูฮาริษะฮ์ จากเอาส ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นปิกฮาย
และปิกชาวของกองทัพอ

³ ทั้งนี้เพราะเห็นอัลดุลลอฮ์บินอุบัย บินสะลูน นำกำลังทหารกลับไปเกือบหนึ่งในสามของกำลังทหาร
ทั้งหมด

⁴ บะดร์เป็นสถานที่ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ สงครามที่เกิดขึ้น ณ สถานที่นี้จึงเรียกว่า
สงครามบะดร์ บางทรรศนะ กล่าวว่า บะดร์ เป็นชื่อน้ำ ซึ่งขุดโดยบุคคลที่ชื่อว่า บะดร์ แล้วสถานที่นั้น
จึงถูกเรียกตามชื่อของบุคคลผู้นั้น

พวกด้อยกว่า¹ ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์
เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

124. จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่
บรรดามุมินว่า ไม่เพียงพอกแก่พวกเจ้าเลยหรือ
การที่พระเจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่
พวกท่าน ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนสามพันโดย
ถูกส่งลงมา

125. เพียงพอกแน่นอน หากพวกเจ้าอดทนและ
ยำเกรง² และพวกเขาจะ³ มายังพวกเจ้าทันที
ทันใดขณะนี้⁴ แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าก็จะ
หนุนกำลังแก่พวกเจ้าอีก ด้วยจำนวนมะลาอิกะฮ์
ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย⁵

126. และอัลลอฮ์มิได้ทรงให้กำลังหนุนนั้น
มีขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า และ
เพื่อที่หัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบด้วยกำลังหนุน
นั้นและความช่วยเหลือทั้งหลายนั้นไม่มี (จาก
ที่อื่นใด) นอกจากที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

إِذْ نَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَكَفِّكُمْ أَنْ يُعَذِّبَكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِلِينَ ﴿١٢٤﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ
هَذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنَطْمِئِنَ قُلُوبُكُمْ
بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢٦﴾

1 คือมีกำลังน้อยกว่าทั้งจำนวนคน อาวุธ พาหนะ และเสียง

2 คือยำเกรงอัลลอฮ์ โดยปฏิบัติตามหน้าที่ที่ท่านะบีได้กำหนดไว้

3 คือพวกมุชริกีน

4 คำว่า มินเฟาริม นั้น ใน อัล-มุนญิด ให้ความหมายว่า ฮาถัน ซึ่งแปลว่า ทันทีทันใด

5 คือมะลาอิกะฮ์แต่ละท่านล้วนแต่มีเครื่องหมายทุกท่าน

127. เพื่อพระองค์จะทรงบันดาลส่วนหนึ่ง¹ ออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงให้พวกเขาได้รับความอับยศ² แล้วพวกเขาจะถอยกลับไปในฐานะผู้ผิดหวัง

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ
فَيَنْقَلِبُوا آخِيبِينَ ﴿١٢٧﴾

128. ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า (มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น³ หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษแก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขาเพราะพวกเขา นั่นคือผู้ธรรม

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

129. และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٩﴾

¹ คือให้ทหารของมุชริกินส่วนหนึ่งเสียชีวิต

² คือเนื่องจากความปราศัย

³ คือกิจการเกี่ยวกับที่ท่านนะบีถูกทำร้ายด้วยน้ำมือของพวกกุฟฟารุกดี หรือการจัดการแก่ฝ่ายศัตรูให้ได้รับความพินาศก็ดี หากใช่เป็นสิทธิของท่านนะบีที่จะเกี่ยวข้องด้วยก็หาไม่ หากแต่เป็นอำนาจของอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ท่านนะบีมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์เท่านั้น อนึ่งข้อความในตอนต้นของอายะฮ์นี้ เป็นประโยคแทรก ส่วนข้อความต่อไปเป็นข้อความต่อจากอายะฮ์ก่อนที่ว่า หรือไม่ก็พระองค์จะทรงให้เขาได้รับความอับยศ แล้วต่อด้วยคำว่า หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา...

⁴ หมายถึงผู้สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และขออภัยโทษต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นก็มักจะไม่กลับมากระทำความผิดอีก

⁵ หมายถึงที่ต่อต้าน และยะโสไม่ยอมสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

130. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินดอกเบี้ย
หลายเท่าที่ถูกทบทวี และพวกเจ้าพึงยำเกรง
อัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ¹

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَرْبٰٓءًا
اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾

131. และพวกเจ้าจงเกรงกลัวไฟนรกที่ถูกเตรียม
ไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด

وَاَتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

132. และพวกเจ้าจงเชื่อฟัง อัลลอฮ์ และร่อซูล
ของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความ
เมตตา

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَاَلرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ
تَرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

133. และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษ
จากพระเจ้าของพวกเขา และไปสู่สวรรค์ซึ่ง
ความกว้างของมันนั้น คือบรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้
ที่ยำเกรง

۞ وَسَارِعُوْا اِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾

¹ สาเหตุแห่งการลงอาชญากรรมนั้นก็คือ ในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น มีการเป็นหนี้กัน ครั้นเมื่อถึงกำหนดใช้คืน ลูกหนี้ที่ไม่มีเงินใช้ เจ้าหนี้จะกล่าวแก่ลูกหนี้ว่า จงเพิ่มจำนวนหนี้ให้แก่ฉันซิ ฉันจะต่อเวลาการใช้หนี้ให้ กล่าวคือ ถ้าเป็นหนี้ 100 บาท ก็ให้เพิ่มเป็น 120 หรือ 130 บาท เป็นต้น เจ้าหนี้ก็จะต่อเวลาการใช้หนี้ให้อีก แต่ถ้าถึงกำหนดใช้หนี้อีก ลูกหนี้ยังไม่มีเงินใช้ เจ้าหนี้ก็จะปฏิบัติเช่นนั้นเรื่อยไป บางทีอาจทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นเป็นหลายเท่าทวีคูณ ซึ่งการปฏิบัติเช่นนั้นเป็นต้องห้ามในอิสลาม

อนึ่งมีรายงานบางกระแสว่า ลูกหนี้เองไปขอร้องให้เจ้าหนี้ต่อเวลาการใช้หนี้ให้โดยเขาจะเพิ่มจำนวนหนี้ให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้แล้วแต่จะตกลงกันเพื่อชดเชยที่เจ้าหนี้ต้องเสียเวลาในการรับเงิน อย่างไรก็ตามก็มิได้หมายความว่าอายุขัยนั้น อนุมัติให้กินดอกเบี้ยที่ไม่มีมีการทบทวีหลายเท่าได้ ทั้งนี้เนื่องจากอายุขัยนี้เป็นอายุขัยแรกที่ถูกประทานลงมาห้ามกินดอกเบี้ยแบบที่เคยปฏิบัติกันมาในสมัยญาฮิลียะฮ์ แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงประทานบรรดาอายุขัยห้ามกินดอกเบี้ยโดยเด็ดขาดลงมาอีก ไม่ว่าดอกเบี้ยนั้นจะมากน้อยเท่าใดก็ตาม ซึ่งอยู่ในกลุ่มของบรรดาอายุขัยสุดท้ายที่ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับข้อบังคับในการปฏิบัติ บรรดาอายุขัยดังกล่าวปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ ฮุญดะฮ์ 275-281 นอกจากนี้ ท่านนะบีมุฮัมมัดคือลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิมยังได้กล่าวห้ามไว้หลายครั้งหลายหน ดังโอวาทหนึ่งที่ท่านได้กล่าวห้ามว่า ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้กินดอกเบี้ย และผู้ให้ดอกเบี้ย และผู้เขียนคำสัญญาเกี่ยวกับดอกเบี้ย และผู้เป็นพยานด้วย และท่านได้แจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ที่ไม่ยอมงดการกินดอกเบี้ยนั้น พึงรับรู้ด้วยว่า อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้ทรงประกาศสงครามกับเขา

134. คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน¹ และบรรดาผู้ช่มโทษะ และบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ และอัลลอฮ์ นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٦﴾

135. บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใด ๆ หรือยุติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขา ก็รำลึกถึง อัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิด ของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดา ความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว² และพวกเขามีได้คือ วัณปฏิบัติในสิ่ง³ ที่เขาเคย ปฏิบัติมาโดยที่พวกเขา รู้กันอยู่

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
اللَّهُ فَاِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦٧﴾

136. คนเหล่านี้แหละการตอบแทนแก่พวกเขา คือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและ บรรดาสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหล อยู่ภายใต้สวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนัก อยู่ในสวนเหล่านั้นตลอดกาล และรางวัลของผู้ ทำงาน⁴ นั้นช่างเลิศจริง ๆ

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيَسْمَعُونَ أَصْوَاتَ الْمَغْمَلِينَ ﴿١٦٨﴾

137. แน่นอนได้ผ่านพ้นมาแล้วก่อนพวกเขา ซึ่งแนวทางต่าง ๆ⁵ ดังนั้นพวกเขาจึงท่องเที่ยว

فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ قَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

¹ คือในยามมั่งมี และในยามผิดเคือง

² เป็นประโยคแทรก

³ คือปฏิบัติในสิ่งชั่ว

⁴ คือผู้ทำงานตามบัญญัติศาสนา

⁵ คือแนวทางของอัลลอฮ์ที่ทรงปฏิบัติแก่ประชาชาติในอดีต กล่าวคือผู้ใดคือดีและฝ่าฝืนบัญญัติของ พระองค์ หรือคำสั่งของร่อซูล แน่นอนความพินาศก็ย่อมประสบแก่พวกเขาอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา เนื่องจากความปราชัยของมุสลิมินในสงครามอุตุศ เพื่อเตือนพวกเขาให้รู้ว่า การฝ่าฝืนคำสั่งของร่อซูลนั้น มีผลลัพธ์เป็นอย่างไร

ไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของบรรดา
ผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร

138. นี่คือข้อชี้แจงอันชัดเจนสำหรับมนุษย์และ
เป็นคำแนะนำที่ถูกต้อง และเป็นคำตักเตือน
สำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย

139. และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้¹ และจงอย่า
เสียใจ² และพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา³

140. หากประสบแก่พวกเจ้า ซึ่งบาดแผลหนึ่ง
บาดแผลใด แน่นนอนก็ย่อมประสบแก่พวกนั้น⁴
ซึ่งบาดแผลเยี่ยงเดียวกันและบรรดาวันเหล่านั้น
เราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์⁵ และ

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

وَلَا تَيْسَئُوهَا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

إِن يَمَسَّكُمْ فَوْجٌ مِّنَ الْقَوْمِ فَصَاحٌ
مِّنْهُ. وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاوُ لِهَآئِنِ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ

¹ คืออย่าท้อแท้ในการต่อสู้กับฝ่ายอธรรมดังเช่นที่แล้วมาในสงครามอุซุค

² คืออย่าเสียใจในความพราชัย และในบรรดาชีวิตที่ได้สูญเสียไปในสงครามอุซุค

³ คือเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา และคำสั่งของร่อซูลอย่างเคร่งครัด

⁴ คือพวกมุชริกีนที่ต่อสู้ในสงครามอุซุค

⁵ คือบรรดาวันต่าง ๆ ที่มีทั้งชัยชนะ และความพราชัยนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์ กล่าวคือทรงให้แต่ละฝ่ายชนะบ้าง แพ้บ้าง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎสภาพการณ์ของพระองค์ ในการนี้ทำให้พวกเขาต่างลิ้มรสแห่งชัยชนะและความพราชัย อันเป็นเหตุให้มีการศึกษาว่าอะไรคือสาเหตุแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายมุสลิมินจะได้ทราบว่าการปฏิญาณว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และยอมรับว่านะบีมุฮัมมัดเป็นร่อซูลของพระองค์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ช่วยให้พวกเขาได้รับชัยชนะได้ หากแต่พวกเขาจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามบัญญัติศาสนาโดยถูกต้องตามความเป็นจริง พร้อมกับยึดถือกฎสภาพการณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลกอีกด้วย เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้รับชัยชนะตลอดไป

เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา¹ และ
เพื่อเอาบรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม² จาก
พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงรักใคร่ผู้อธรรม
ทั้งหลาย³

141. เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงขัดเกลาบรรดาผู้
ศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงขัดจบบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาให้หมดไป

142. หรือว่าพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้า
สวรรค์⁴ ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้⁵ บรรดา
ผู้ที่ต่อสู้ (ญิฮาด) ในหมู่พวกเจ้า พร้อมกัน
นั้น⁶ พระองค์ก็จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่อดทนด้วย

شَهَادَةً وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٣﴾

وَلِيُخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ
الْكُفْرَ ﴿٤﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٥﴾

¹ คือทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง หนึ่งความที่ว่า เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา นั้นมิได้
หมายความว่า พระองค์ยังมีทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง จนกว่าจะทดสอบก่อนก็หาไม่ ความจริง
พระองค์ทรงรู้อย่างดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ แต่ที่ให้มีการทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่ศรัทธารู้ด้วย
ตัวเองว่า ตนเป็นผู้ศรัทธาจริงตามที่ได้ปฏิญาณไว้หรือไม่เท่านั้น และในการที่ทรงกล่าวว่า เพื่อพระองค์
จะได้ทรงรู้ ทั้ง ๆ ที่ทรงรู้อยู่แล้วนั้น ก็เพียงเพื่อให้เป็นถ้อยคำคล้ายกับที่มนุษย์ใช้กันอยู่เท่านั้น ซึ่ง
ผู้ศรัทธาต่อพระองค์ทุกคนย่อมเข้าใจกันดีเพราะต่างก็ได้ศึกษาคุณลักษณะของพระองค์กันแล้ว

² กล่าวคือ เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงให้เกียรติแก่กลุ่มหนึ่งในหมู่มุสลิมิน โดยให้พวกเขาตายชะฮีด อันเป็น
สิ่งที่พวกเขาพึงปรารถนาเพราะผู้ที่ตายชะฮีดนั้นนอกจากจะเป็นชาวสวรรค์แล้วยังเป็นผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์
ด้วย ดังกล่าวนี้เนื่องจากมีมุสลิมกลุ่มหนึ่งไม่มีโอกาสร่วมในสงครามบะดร์ และมีความปรารถนาอย่าง
แรงกล้าที่จะเผชิญหน้ากับฝ่ายศัตรูเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์โดยให้พวกเขาตายชะฮีด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดร์

³ คือผู้ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัด อันก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวเองประหนึ่งเป็นผู้ซุ่มแทงตัวของตนเอง
กระนั้น

⁴ คือจงอย่าได้คิดเช่นนั้นเลย トラบใดที่พวกเจ้ายังมิได้มีการเสียสละ และต่อสู้ด้วยความจริงใจ และมิ
ความอดทน

⁵ คำว่า ยังมีได้ทรงรู้ นั้นมีความหมายอย่างเดียวกับความหมายของอายะฮ์ที่ 140 ของซูเราะฮ์นี้ ซึ่งได้
อธิบายไว้แล้ว

⁶ คำว่า พร้อมกันนั้น แปลจาก วาอุล มะฮียะฮฺ ในคำที่ว่า ระวังอะ ละมัศฮอบิริน

143. และแน่นอนพวกเจ้า¹ เคยปรารถนาความตาย² ก่อนจากที่พวกเจ้าจะได้พบมัน แล้วแน่นอนพวกเจ้าก็ได้เห็นมันแล้ว³ ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่⁴

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

144. และมุฮัมมัดนั้นหาใช่อื่นใดไม่นอกจากเป็นรอสูลผู้หนึ่งเท่านั้น⁵ ซึ่งบรรดารอสูลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว⁶ แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็หันสันท้ำของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ⁷ และผู้ใดที่หันสันท้ำทั้งสองของเขากลับแล้วไซ้ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใดเลย⁸ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงบรรดามุมีนที่มีโอกาสต่อสู้อยู่ในสมรภูมิตัว

² คือเคยปรารถนาที่จะต่อสู้ฝ่ายศัตรูจนชีวิตหาไม่ในฐานะผู้ตาย ชะฮีด เช่น เพื่อน ๆ ของพวกเขาในสงคราม บะดัร์

³ คือเห็นสาเหตุแห่งความตายในฐานะชะฮีดแล้วในสงครามอุฮุด แต่เพราะเหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงรืออยู่ไม่ปฏิบัติตามที่ได้ตั้งใจไว้ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับการปราศัยของฝ่ายมุสลิม เมื่อฝ่ายศัตรูโฆษณาหลอกลวงว่า ท่านนะบีเสียชีวิตแล้ว ในการนี้พวกมุนาฟิกได้กล่าวแก่บรรดามุมีนว่า หากท่านนะบีเสียชีวิต พวกท่านก็จะกลับไปสู่ศาสนาเดิมเกิด

⁴ คือมองดูการต่อสู้อันเป็นสาเหตุให้ได้มาซึ่งการตายชะฮีดอยู่

⁵ คือเป็นปुरुชนผู้หนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูล ซึ่งย่อมจะประสบกับความเจ็บป่วย และแก่ตาย

⁶ คือบรรดารอสูลก่อน ๆ เช่นเดียวกับนะบีมุฮัมมัดก็ได้เสียชีวิตกันไปหมดแล้ว

⁷ คำว่า หันสันท้ำกลับ นั้น หมายถึงหันกลับไปสู่สภาพเดิม คือสภาพแห่งการเป็นกุฟรฺ

⁸ คือการที่ผู้ใดกลับไปสู่สภาพการเป็นกุฟรฺ หาได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใด หากแต่เป็นอันตรายแก่ตัวต่างหากแต่เขาไม่รู้

145. และมีเคຍปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอก จากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น¹ ทั้งนี้เป็นลิขิต ที่ถูกกำหนดไว้² และผู้ใดต้องการผลตอบแทน ในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้ และผู้ใด ต้องการผลตอบแทนในปรโลก เราก็จะให้แก่ เขาจากปรโลก และจะตอบแทนแก่ผู้กตัญญู ทั้งหลาย

146. และนะบีก็มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอัน มากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทางของ อัลลอฮ์³ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และ หาได้สยบไม่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้ที่อดทน ทั้งหลาย

147. และคำพูดของพวกเขาเป็นปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่ ไอ้พระเจ้า แห่ง พวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่ พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิด ของพวกข้าพระองค์ และการที่พวกข้าพระองค์ กระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกข้าพระองค์

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
كَلِمَاتٍ مُّوَجَّهَاتٍ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ
مِنْهَا وَسَتَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَايِن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهُنُوا لِمَا آصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أقدامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

¹ คือด้วยสาเหตุแห่งความตายทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ กล่าวคือถ้าผู้ใดยังไม่พบสาเหตุแห่งความ ตายดังกล่าว เขาก็ยังไม่ถึงแก่ความตาย และถ้าผู้ใดประสบสาเหตุแห่งความตาย เขาก็ถึงแก่ความตาย อันถือได้ว่าความตายของเขานั้นเป็นไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ อนึ่งโปรดเข้าใจด้วยว่า ถ้าอัลลอฮ์ทรง ประสงค์จะให้ใครตายแล้ว พระองค์ย่อมให้เขาตายได้โดยไม่ต้องอาศัยสาเหตุใด ๆ หรือให้เขาประสบกับ สาเหตุแห่งความตายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ทั้งหมดนั้นอยู่ในเดชะนาญาของพระองค์ทั้งสิ้น

² คือถูกกำหนดไว้ในสาเหตุแห่งความตาย ตามกฎสภาวการณ์ที่ได้ทรงกำหนดไว้แก่โลก

³ เช่นได้รับบาดเจ็บ และสูญเสียชีวิต เป็นต้น

และโปรดทรงให้เท้าของพวกข้าพระองค์มั่นอยู่¹
และโปรดทรงช่วยเหลือพวกข้าพระองค์ให้ชนะ
เหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

148. แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขา
ซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้² และผลตอบแทนที่ดี
แห่งปรโลก³ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำความ
ดีทั้งหลาย

149. โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย หากพวกเจ้าเชื่อฟัง
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเขาก็จะให้
พวกเจ้ากลับสันเท่าของพวกเจ้าเสีย⁴ แล้วพวกเจ้า
ก็จะกลับเป็นผู้ที่ขาดทุน

150. แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหาก⁵ คือผู้ช่วยเหลือ
พวกเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมใน
บรรดาผู้ช่วยเหลือทั้งหลาย

151. เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของ
บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น⁶ เนื่องจาก
การที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่

فَتَأْتِيهِمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَقْلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ

¹ คือให้เท้ายืนหยัดอยู่อย่างมั่นคงในขณะที่ทำการต่อสู้โดยไม่ถอยหนี

² คือให้พวกเขาได้รับชัยชนะและได้รับทรัพย์สินเชลยอันมากมาย

³ คือได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และเข้าอยู่ในสวนสวรรค์ของพระองค์

⁴ หมายถึงให้พวกเจ้าหันหลังให้แก่อิสลาม และกลับไปสู่สภาพแห่งการกัฟรอย่างเดิม อนึ่งพึงสังเกตว่า
ในสำนวนของ อัลกุรอานนั้น ใช้คำว่า กลับสันเท่า ในความหมายของ การผินหลังให้ ทั้งนี้ก็เพราะการ
กลับสันเท่า นั้น ทำให้ต้องผินหลังให้พร้อมกันไปด้วย

⁵ คือมิใช่ใครอื่นทั้งสิ้นที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงเชื่อฟังพระองค์เถิด

⁶ คำว่า โยนความกลัวเข้าไปในหัวใจ นั้น หมายถึงการทำให้หัวใจหวาดกลัวนั่นเอง ข้อความดังกล่าวนี้
เป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเห็นเป็นภาพพจน์ ประหนึ่งว่าความกลัวนั้นเป็นวัตถุ สามารถ
โยนเข้าไปในหัวใจได้

พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มา ยืนยันในสิ่งนั้น¹ และที่อยู่ของพวกเขา คือ ชุมมรอก ซ่างเลรวายจริง ๆ ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้ออธรรม

مَتَوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. และแน่นอนอัลลอฮฺได้ทรงให้สัญญาของพระองค์สมจริงแก่พวกเขาแล้ว ขณะที่พวกเขา เช่นฆ่าพวกเขา² ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ จนกระทั่งพวกเขาฉลาดที่จะต่อสู้³ และขัดแย้งกันในคำสั่ง⁴ และพวกเขาได้ฝ่าฝืน⁵ หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาชอบแล้ว⁶ จากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้⁷ และจากพวกเขา

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ: إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ

¹ คือนำเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ซึ่งสิ่งนั้นหาหลักฐานใด ๆ จากพระองค์ยืนยันไม่

² คือในตอนเริ่มแรกของการสู้รบในสงครามอุฮุด

³ คือเนื่องจากพวกเขาถูกจู่โจมจากฝ่ายศัตรู ซึ่งโอบล้อมมาทางเบื้องหลัง ขณะที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่กับการเก็บทรัพย์สินเชลยที่ฝ่ายศัตรูทิ้งไว้ในตอนเริ่มแรกของการสู้รบจึงทำให้พวกเขาเสียขวัญพากันหนีเอาตัวรอด ไม่คิดที่จะต่อสู้เพราะความกลัว

⁴ หมายถึงขัดแย้งกันระหว่างพวกแมนฮุญ จำนวน 40 คน ที่ท่านนะบีได้กำหนดให้ประจำอยู่บนภูเขาเพื่อสกัดกั้นการโอบล้อมของฝ่ายศัตรูจากเบื้องหลังฝ่ายหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากกว่าเห็นว่าเมื่อฝ่ายศัตรูแพ้นแล้ว ก็สมควรที่จะลงไปเก็บทรัพย์สินเชลยเช่นเดียวกับที่เพื่อน ๆ กำลังเก็บกันอยู่ แต่อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งน้อยกว่าไม่เห็นด้วย เพราะถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการ ฝ่าฝืนคำสั่งของท่านนะบีที่ได้กำชับให้พวกเขาละทิ้งที่มั่นเป็นอันขาด แม้จะเห็นศัตรูพ่ายแพ้หรือฝ่ายมุสลิมเสียเปรียบก็ตาม แต่แล้วฝ่ายที่มีจำนวนมากกว่าก็ฝ่าฝืนคำสั่ง และละทิ้งที่มั่นไป คงเหลือเพียง 10 คนเท่านั้น เมื่อฝ่ายศัตรูเห็นทหารแมนฮุญเหลืออยู่ไม่กี่คน จึงได้ทวนกลับมาโอบเบื้องหลัง ทำให้ทหารแมนฮุญที่เหลืออยู่ไม่สามารถสกัดกั้นไว้ได้ ในการนี้ฝ่ายศัตรูจึงจู่โจมฝ่ายมุสลิมที่กำลังเผลอตัว และเพลิดเพลินอยู่กับการเก็บทรัพย์สินเชลย อันเห็นเหตุให้ฝ่ายมุสลิมขวัญเสียและพากันหนีเอาตัวรอด

⁵ หมายถึงพวกแมนฮุญ จำนวน 30 คน

⁶ คือเห็นชัยชนะตามที่พวกเขาปรารถนาแล้ว

⁷ คือต้องการทรัพย์สินเชลยอันเป็นสิ่งไม่จริงยั่งยืนในโลกนี้โดยละทิ้งที่มั่นที่ท่านนะบีได้กำชับไว้

นั้นเป็นผู้ที่ต้องการปรโลก¹ แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย² เพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้า และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٩﴾

153. จงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าหนีเอาตัวรอดและไม่เหลียวมองคนหนึ่งคนใด³ ทั้ง ๆ ที่รอซูลกำลังเรียกพวกเจ้าอยู่ทางเบื้องหลังของพวกเจ้า⁴ แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบแทนพวกเจ้าซึ่งความเศร้าโศกอย่างหนึ่ง⁵ พร้อมด้วยความเศร้าโศกอีกอย่างหนึ่ง⁶ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจในสิ่งที่หลุดมือพวกเจ้าไป⁷ และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

﴿١٥٣﴾ إِذْ تَضَعُونَ وَلَا تَكَلُمُونَ
عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَانِكُمْ فَأَتَيْتَكُمْ عَمَّا يَكْفُرُ
بِكُمْ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

¹ คือต้องการผลตอบแทนในปรโลกโดยประจำอยู่ในที่มั่นตามคำสั่งของท่านนะบี อันได้แก่ทหารม่านธนู 10 คน โดยอัลกุลลอบฮินญุบัยรเป็นหัวหน้า และอีก 30 คนที่ประจำอยู่กับท่านนะบี

² กล่าวคือเนื่องจากพวกเจ้าต้องการดูยาและละทิ้งหน้าที่ทั้ง ๆ ที่เป็นฝ่ายชนะอยู่แล้ว อัลลอฮ์ก็ทรงจับพวกเจ้ามิให้ติดตามฝ่ายศัตรูที่กำลังคอยหนีไปเนื่องจากพวกเจ้าลุ่มหลงในดูยา แล้วฝ่ายศัตรูก็วกกลับมาโจมตีด้านหลัง ขณะพวกเจ้าเผลอตัว และเปลือดเพลิงอยู่กับทรัพย์เชลย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าว่าใครที่ยังคงมั่นอยู่ในการอีมาน

³ คือเนื่องจากความตกใจกลัวที่ถูกโจมตีโดยไม่คาดคิด

⁴ คือเรียกให้รวมกำลังกันใหม่เพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรู

⁵ คือความเศร้าโศกที่ได้รับความปราชัย และสูญเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก

⁶ คือความเศร้าโศกที่เห็นรอซูลลอบฮ์ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากสาเหตุที่พวกเขาบางส่วนไม่เคารพคำสั่งของท่าน

⁷ คือในการที่พวกเจ้าได้รับความปราชัยก็ดี และสูญเสียชีวิตไปก็ดีนั้น เป็นประสบการณ์ที่ทำให้จิตใจของพวกเจ้าเข้มแข็ง และเคยชินต่อภาวะคับขัน และการสูญเสีย ทั้งนี้เพื่อว่าหากมีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีก พวกเจ้าจะได้ไม่เสียใจต่อชัยชนะที่หลุดมือไป และไม่เสียใจที่ได้รับบาดเจ็บ ตลอดจนการสูญเสียชีวิต เพราะการสู้รบกันนั้นย่อมมีแพ้มีชนะ อย่างไรก็ดีถ้าพวกเจ้ายึดมั่นในคำสั่งของรอซูลแล้วไซ้ พวกเจ้าก็ย่อมจะไม่ได้รับความเศร้าโศกเสียใจ อย่างกับที่ได้เกิดขึ้นในสงครามอุฮุด

154. แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งความปลอดภัย หลังจากความเศร้าโศกนั้นคือให้มีการจับหลับริบครอบครัวกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา¹ และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ตัวของพวกเขาเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ² พวกเขากล่าวหาอัลลอฮ์³ โดยปราศจากความเป็นธรรมอย่างพวกสมมายงมาย (อัลญาฮิลียะฮ์) พวกเขากล่าวว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราบ้างไหม⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงกิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น⁵ พวกเขาปิดไว้ในใจของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขาจะไม่เปิดเผยแก่เจ้า⁶ พวกเขากล่าวว่า หากปรากฏว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้น⁷ เป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็ไม่ถูกฆ่าตาย

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً قَسًا يُفَشِّنُ
طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَّرَ الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

¹ คือให้กลุ่มหนึ่งจับกลับไปชั่วขณะหนึ่ง เพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย และได้มาซึ่งความกระปรี้กระเปร่าและความสดชื่น ขณะเดียวกันก็ได้รับความปลอดภัยจากศัตรูด้วย

² หมายถึงกลุ่มที่เป็นมุนาฟิก เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจว่าท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นทูตของอัลลอฮ์จริง และไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงให้ความช่วยเหลือแก่ท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

³ คือกล่าวหาว่า แม้ว่ามุฮัมมัดจะเป็นนะบิรึง อัลลอฮ์ก็ยอมไม่ให้ความช่วยเหลือแก่เขาตามที่เขาได้เคยแจ้งให้พวกเขาทราบดอก ถ้ามีเช่นนั้นแล้วฝ่ายมุสลิมจะได้รับความปราชัยได้อย่างไร

⁴ กล่าวคือพวกมุนาฟิกต่างถามกันเองว่าในการสู้รบนี้ พวกเขามีสิทธิ และมีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใดบ้างใหม่ในการมีความคิดเห็นและปฏิบัติตามที่พวกเขาเห็นชอบ ดังกล่าวนี้เป็นคำถามเพื่อให้ตอบปฏิเสธว่าพวกเขาไม่มีสิทธิอะไรเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาจะมาพลอยเจ็บพลอยตายด้วยหรือไม่

⁵ คือกิจการเกี่ยวกับการสู้รบนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้นไม่มีใครเกี่ยวข้องในสิทธิอันนั้นแต่อย่างใด

⁶ สิ่งนั้นก็คือการที่พวกเขาไม่เชื่อว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นรอซูลจริง และไม่เชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือท่านนะบีมุฮัมมัดด้วย

⁷ คือจากการสู้รบ

ที่นี่¹ จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แม้ปรากฏว่าพวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม แน่نونบรรดาผู้ที่การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเขา ก็จะถูกออกไปสู่ที่นอนตายของพวกเขา² และเพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้า³ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจทั้งหลาย

155. แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หันหลังหนีในวันที่สองกลุ่ม⁴ เฆี่ยนูหนักันนั้น แท้จริงชัยฏอนต่างหากที่ทำให้พลั้งพลาดไป เนื่องจากบางสิ่งทีพวกเขาได้ประกอบไว้เท่านั้น⁵ และแน่อนอัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَفَى الْجَمْعَانَ
إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

¹ คือถ้าพวกเราไม่มีสิทธิมีเสียงเกี่ยวกับการสู้รบบ้าง แน่نونพวกเราก็จะไม่ออกมาสู้รบนอกเมือง หากแต่จะต่อสู้ในเมืองโดยอาศัยผนังบ้านกำบัง แล้วพวกเราจะไม่ถูกฆ่าที่ฮุซุด

² คือแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในบ้านของพวกเขาก็ตาม แต่ถ้าอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้พวกเขาต้องถูกฆ่าแล้ว เขาก็จำต้องออกมานอนตายในสภาพที่ถูกฆ่าอยู่ดี ไม่มีใครมีอำนาจเหนือพระกำหนดของพระองค์ได้

³ คือทดสอบความศรัทธาที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้าให้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าเองว่าพวกเจ้าได้ศรัทธากันด้วยความจริงใจหรือไม่ขณะเดียวกันก็เพื่อขัดเกลาการอีมานที่อยู่ในใจของพวกเจ้าให้ผ่องแผ้วพร้อมกันไปด้วย

⁴ คือกลุ่มของมุสลิม และกลุ่มของมุชริกีนในสงครามฮุซุด ที่กลุ่มมุสลิมหันหลังหนีนั้นเนื่องจากถูกโจมตีเบื้องหลังโดยมิได้คาดคิด

⁵ หมายถึงการละทิ้งหน้าที่ของทหารแม่นอนูที่ท่านนะบีได้กำชับไว้ และการเพลิดเพลินในการเก็บทรัพย์สิน

156. โฉผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเป็นเช่น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และกล่าวแก่พวกพ้อง ของพวกเขา ขณะที่เขาเหล่านั้นเดินทางไปใน ผืนแผ่นดิน² หรือขณะที่เขาเหล่านั้นเป็นนักรบว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราแล้วพวกเขาก็คงยอมไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า³ เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เรื่องนั้น เป็นที่เศร้าโศกในหัวใจของพวกเขา⁴ และอัลลอฮ์ นั้นทรงให้เป็นและให้ตาย⁵ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

157. และแน่นอนถ้าพวกเขาถูกฆ่าในทางของ อัลลอฮ์ หรือพวกเขาตาย (ในทางของพระองค์) แล้ว แน่แน่นอนการอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตา จากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกันอยู่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لَا خُونَ لَهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى
تُؤَاوِئُهُمْ إِذَا جَاءَهُمُ الْمَوْتُ وَمَا قُلُوا لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُبْصِرُ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتُمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก แต่ที่ระบุไว้ เช่นพวกที่ปฏิเสธศรัทธา นั้นก็เพราะถ้อยคำที่เขากล่าวออกมา นั้น ทำให้พวกเขาตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธศรัทธา

² คือไม่ว่าจะเดินทางเพื่อทำการค้า หรือทำธุรกิจอื่นใดก็ตาม หรือออกไปในฐานะนักรบ แล้วได้เสียชีวิตลง

³ ความจริงการตายก็ดี และการถูกฆ่าในสนามรบก็ดีนั้นอยู่ในกฎสภาวะการณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ คนเรานั้นจำเป็นที่จะต้องออกไปประกอบอาชีพ และออกไปสู้รบเพื่อป้องกันศาสนาและประเทศชาติ ใน การนี้ยอมจะประสบกับสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดที่ทำให้เขาตายได้ทั้ง ๆ ที่เขาใช้ความระมัดระวังแล้วก็ตาม เฉพาะอย่างยิ่งนักรบซึ่งจะต้องเผชิญกับสาเหตุแห่งความตายในทุกด้าน และเมื่อสาเหตุแห่งความตายได้ ประสบแก่พวกเขาแล้ว ย่อมไม่เป็นการบังควรอย่างยิ่งที่จะกล่าวว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราพวกเขาก็จะ ไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า เพราะคำพูดดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากแต่จะเพิ่มความเศร้าใจ ให้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเท่านั้น ความจริงพวกเขาควรจะได้รับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่พวกพ้องของพวกเขา โดยดี และหาทางป้องกันให้ดียิ่งขึ้น จะให้พวกเขาอยู่กับบ้านโดยไม่ออกไปทำมาหากิน หรือปล่อยให้ ศัตรูมาย่ำยีได้อย่างไร และกิจการที่พวกเขาอยู่กับบ้านไม่ออกไปประกอบอาชีพ หรือสู้รบนั้น พวกเขา จะไม่ตายกระนั้นหรือ พึงรู้ด้วยว่าสาเหตุแห่งความตายนั้นยอมไปถึงพวกเขาได้เสมอ

⁴ คือทรงให้มันปลายแห่งคำพูดเช่นนั้นเกิดความเศร้าโศกขึ้นในหัวใจของพวกเขา ทำให้พวกเขากลายเป็น คนชลาดและทอดอพรพร้อมกับได้รับความอับยศในที่สุด

⁵ คือให้เป็นและให้ตายตามสาเหตุแห่งกฎสภาวะการณ์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ หรือด้วยสิ่งที่อยู่ นอกเหนือสาเหตุดังกล่าวก็ได้ เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

158. และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่า¹ แล้ว แน่หนอนยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปชุมนุม²

159. เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุขภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา³ และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติดุชชัฏ และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ แน่หนอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขอร้องอภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย

160. หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวกเจ้าได้ และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และแต่อัลลอฮ์นั้นผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

161. และไม่ปรากฏแก่กะบีคนใดที่จะยกยอก (ทรัพย์สิน) และผู้ใดยกยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายกยอกนั้นมาในวันกิยามะฮ์ แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความอยู่ดีธรรม

وَلَيْنَٰ مُتَمِّمٌ أَوْ قَاتِلٌمٌ لِآلِ اللَّهِ يُخَشِرُونَ ﴿١٥٨﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَفْتَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

¹ คือตายหรือถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์

² คือในวันปรโลกเพื่อรับการตอบแทน

³ หมายถึงบรรดาผู้ศรัทธา

162. ผู้ที่ปฏิบัติตาม ความปิติยินดีของอัลลอฮ์
นั้น จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจาก
อัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ¹ และที่อยู่ของเขา
นั้นคือ ญะฮันนัม และเป็นที่พักอันเลวร้ายยิ่ง

أَفَمَنْ آتَىٰ رِضْوَانًا لِّلَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَنَسِ الْأَصْحَابُ

163. พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับชั้น² ณ
อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่
พวกเขากระทำกัน

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

164. แน่นนอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่
ผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูล
คนหนึ่ง จากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขาโดย
ที่เขาจะได้อ่านบรรดาโอองการของพระองค์ให้
พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาดและ
จะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติ
ในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย และแท้จริง
เมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอัน
ชัดแจ้ง

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكَّرَهُمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

¹ ความที่ว่า นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป นั้น เป็นสำนวนเปรียบเทียบที่ต้องการสร้าง
ภาพพจน์จากสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม กล่าวคือ ความกริ้วโกรธ นั้นเป็นนามธรรม แต่อัลลอฮ์
ต้องการให้เห็นเป็นรูปธรรมที่สามารถสัมผัสได้ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเปรียบเทียบความกริ้วโกรธของ
พระองค์ว่าประหนึ่งวัตถุติดอยู่บนตัวของผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว และเมื่อเขากลับไปยังพระองค์ในวันกิยามะฮ์
ก็เท่ากับเขาได้นำความกริ้วโกรธของพระองค์ที่มีต่อเขากลับไปด้วย การใช้สำนวนดังกล่าวนี้ก็เพื่อให้ผู้
ประพาศเข้าใจว่าความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่เขาได้รับนั้นจะไม่ลืมเลือนเป็นอันขาด เมื่อใดที่เขากลับ
ไปยังพระองค์ เขาก็กลับไปในฐานะผู้ถูกกริ้วโกรธโดยไม่ต้องสงสัย นอกจากนี้เขาจะสำนึกผิดกลับเนื้อ
กลับตัว และประพาศดีแล้ว ความดีนั้นได้ลบล้างความชั่วที่เขาได้ประกอบไว้ในอดีต เมื่อนั้นแหละความ
กริ้วโกรธของอัลลอฮ์จะหมดไป ดังกล่าวนั้นในกรณีที่มีผู้ประพาศชั่วกระทำทั้ง ๆ ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม ส่วนใน
กรณีที่เขาปฏิบัติชั่วโดยไม่รู้ว่าเป็นสิ่งต้องห้าม และเมื่อเขารู้เขาก็รีบกลับตัว และขอลอภัยโทษต่ออัลลอฮ์นั้น
พระองค์จะทรงยกโทษให้แก่เขา

² คือพวกที่ปฏิบัติตามความปิติยินดีของอัลลอฮ์ก็ดี และผู้ที่นำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไปก็ดีนั้น
ย่อมมีระดับชั้นต่าง ๆ กัน

165. และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง¹ ประสบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขา มาแล้วถึงสองเท่าแห่งภัยอันตรายนั้น² พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

166. และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า⁴ ในวันที่สอง กลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์⁵ และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเอง⁶

أَوْلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا
قُلْنَا إِنَّ هَذَا قَوْلُ هُومٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَفِيءٌ ﴿١٦٥﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ
وَلْيَعْلَمْ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

¹ คือภัยอันตรายที่ได้รับจากสงครามอุฮุด โดยที่ฝ่ายมุสลิมเสียชีวิต 70 คน

² คือในสงครามบะดร์นั้นฝ่ายมุชริกเสียชีวิต 70 คน และถูกจับเป็นเชลยอีก 70 คน ซึ่งมากกว่าที่ฝ่ายมุสลิมสูญเสียสองเท่า

³ คือกล่าวด้วยความแปลกใจที่ได้รับความสูญเสียชีวิต 70 คนนั้นว่ามาจากไหน โดยลึกลับคิดไปว่า การสู้รบกันนั้นย่อมยังความเสียหายเป็นธรรมดา ซึ่งพวกเขาที่เคยยังความเสียหายให้แก่ฝ่ายศัตรูในสงครามบะดร์ถึงสองเท่ามาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขายึดมั่นในหน้าที่อย่างเคร่งครัด ส่วนในสงครามอุฮุดนั้นพวกเขาได้ละเลยหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ และลุ่มหลงในทรัพย์เชลย ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความปราชัย แล้วจึงมีหน้ามาถามว่า มาจากไหนอีก ในการนี้อัลลอฮ์จึงให้ท่านนะบีตอบพวกเขาไปว่า มันมาจากตัวของพวกท่านเองนั่นแหละหาใช่มาจากที่อื่นใดไม่

⁴ คือความปราชัยและการสูญเสียชีวิตที่ประสบกับฝ่ายมุสลิม

⁵ คือให้เป็นไปตามกฎสภาวะการณ์ของพระองค์ที่ได้ทรงกำหนดไว้ ในการนี้ย่อมเรียกได้ว่า ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ เพราะถ้าพระองค์ไม่ทรงอนุมัติแล้วกฎสภาวะการณ์นั้นก็มิอาจแสดงออกตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ได้ อย่างไรก็ตามก็ตีถ้าพระองค์จะทรงให้พวกเขาได้รับชัยชนะโดยไม่สูญเสียชีวิตแต่อย่างใด และไม่ต้องอาศัยกฎสภาวะการณ์ด้วย ก็ย่อมอยู่ในเดชานุภาพของพระองค์เสมอ

⁶ ส่วนนดังกล่าวมีปรากฏอยู่มากมาย และได้อธิบายไว้แล้ว กล่าวคือ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครศรัทธาจริงหรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องทดสอบแต่อย่างใด แต่ที่พระองค์ทรงทดสอบนั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้ศรัทธานั้นเอง รู้ตัวเองว่าเขาศรัทธาจริงหรือไม่เท่านั้น มิเช่นนั้นแล้วเขาอาจเข้าใจผิดว่า เขาเป็นผู้ศรัทธา ทั้ง ๆ ที่การศรัทธาของเขาอ่อนแอที่สุด ในการนี้เขาจะได้ปรับปรุงการศรัทธาของพวกเขา อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงใช้ส่วนดังกล่าวก็เพื่อให้กลมกลืนกับส่วนที่มนุษย์ใช้กันอยู่ นั่นก็คือการที่จะรู้ได้ต้องอาศัยการทดสอบ

167. และเพื่อพระองค์จะทรงรับรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอก¹ ด้วย และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมากันเถิด จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน หรือไม่ก็จงป้องกัน² พวกเขาเหล่านั้นว่า หากเราสู้รบกันแล้ว แน่หนอนเราก็ตามพวกท่านไปแล้ว³ ในวันนั้น⁴ พวกเขาใกล้แก่การปฏิเสธศรัทธายิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะกล่าวด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช่อยู่ในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

168. บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขา⁵ โดยที่พวกเขาหึงเฉยอยู่⁶ ว่า ถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَأَتَيْنَكُمُ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنَّمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

الَّذِينَ قَالُوا لِلْإِخْوَانِ هُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلُوبًا فَادْرَأْهُمُ وَأَعْنِ أَنْفُسَكُمْ الْمَوْتِ إِنَّ كَيْدَكُمْ صَدِيدٌ ﴿١٦٨﴾

¹ คือมีความหมายอย่างเดียวกับข้อความในเชิงอรรถที่ผ่านมา

² คือสู้รบเพื่อป้องกันตัวเอง ครอบครวั และทรัพย์สินสมบัติ

³ คือตามพวกท่านไปเพื่อช่วยกันสู้รบ อันเป็นการแสวงหาเพื่อแก้ตัวอย่างน่าละอายที่สุด

⁴ คือวันที่พวกเขาพูดเสแสร้งดังกล่าว

⁵ คืออับดุลลอฮ์ บินอุบัย บินสะลูน และพวกพ้องของเขาได้พูดเกี่ยวกับบรรดาผู้ศรัทธาที่ออกไปสู้รบ

⁶ คือไม่ยอมออกไปช่วยทำการรบ

169. และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย มิได้! พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา ในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ¹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾

170. พวกเขามีความปลาบปลื้มต่อสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ และปิติยินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขา⁴ ว่า ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾

171. พวกเขาปิติยินดีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ และความกรุณา (จากพระองค์) ด้วย และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

﴿١٧١﴾ لَا يَضِيعُ أجرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

¹ คือมิได้ตายเยี่ยงปญฺญันทั่ว ๆ ไปตาย

² คือมีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ ซึ่งเป็นโลกที่ดียิ่งแก่ผู้ที่ตายชะฮีด เนื่องจากพวกเขาได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์ และได้รับความเอ็นดู เมตตาจากพระองค์ ส่วนที่ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างไรและได้รับปัจจัยยังชีพอย่างไรนั้น เราไม่สามารถจะรู้ความเป็นจริงได้ เพราะเป็นการมีชีวิตอยู่อันเร้นลับ เราไม่ควรจะกล่าวอะไรเกินกว่าที่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้แจ้งให้ทราบ ส่วนความที่ว่าในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพนั้น เป็นการเห็นว่าพวกเขามีชีวิตอยู่จริง ๆ

³ หมายถึงการที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขาเป็นชาวสวรรค์ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ และในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีเกียรติ และเปี่ยมไปด้วยความสุขในทันทีที่พวกเขากลับไปยังอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่วาระแห่งการเสพสุขในสวนสวรรค์ยังไม่ถึง

⁴ คือปิติยินดีต่อผู้ที่ติดตามพวกเขาไปในฐานะผู้ตายชะฮีด ซึ่งขณะนั้นพวกเขากำลังต่อสู้กับฝ่ายศัตรูอยู่เบื้องหลังพวกเขา หรืออยู่ในฐานะที่จะต่อสู้กับฝ่ายศัตรูที่จะมีขึ้นต่อไป

172. คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูล
หลังจากที่บาดแผลได้ประสพแก่พวกเขา¹
สำหรับบรรดาผู้กระทำดีในหมู่พวกเขา และมี
ความยำเกรงนั้น คือรางวัลอันใหญ่หลวง

173. บรรดาที่² ผู้คน³ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงมีผู้คน⁴ ได้ชุมนุมสำหรับพวกท่าน ดั่งนั้น
พวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แล้วมัน⁵ ได้เพิ่ม
การอีมานแก่พวกเขา และพวกเขา กล่าวว่า
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว⁶ และ
เป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَحْطُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

¹ คือบาดแผลที่ได้ประสพแก่พวกเขาในสงครามอุฮุด กล่าวคือ อนุชฟูยาน และพรรคพวกของเขา
หลังจากที่ได้รับชัยชนะในสงครามอุฮุดแล้ว ก็พากันกลับไป ครั้นไปถึง อัจเราะฮฺ (สถานที่หนึ่งระหว่าง
มักกะฮ์กับมะดีนะฮ์) ก็ให้รู้สึกเสียใจ และมุ่งที่จะกลับไปใหม่ เพื่อทำลายล้างบรรดาผู้ศรัทธาที่ยังเหลืออยู่
ให้หมดสิ้น เมื่อรอซูลุลลอฮ์ได้ทราบเรื่องนี้ขึ้น จึงใคร่ที่จะสร้างความหวาดกลัวแก่พวกเขา และแสดงให้เห็น
พวกเขาเห็นพลังอันเข้มแข็งทั้งจากตัวของตนเองและสาวกของท่าน ดั่งนั้นท่านจึงได้ประกาศเชิญชวน
บรรดาสาวกให้ติดตามอะบิซุฟยานไป โดยกล่าวว่า จะไม่ออกไปกับเราเป็นอันขาดนอกจากผู้ที่ร่วมทำศึก
กับเราเมื่อวานนี้เท่านั้น (หมายถึงวันสงครามอุฮุด) แล้วรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมก็ได้
ออกไปพร้อมกับสาวกกลุ่มหนึ่งจนกระทั่งถึง ฮิมรออุละฮัด (สถานที่หนึ่งซึ่งห่างจากมะดีนะฮ์ ประมาณ
สามไมล์) ปรากฏว่าบรรดาสาวกที่ออกไปกับรอซูลนั้น ล้วนแต่มีบาดแผลกันทั้งนั้น การที่พวกเขาตอบรับ
คำเชิญของรอซูลทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่ในสภาพอบข้ำนั้น ก็เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการที่จะให้รางวัลอัน
ยิ่งใหญ่หลุดมือพวกเขาไป แต่แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกมุศรีกันเกิดความกลัวขึ้น พวกเขาจึงรีบกลับไป
มักกะฮ์โดยเร็ว แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

² คือ บรรดาผู้ศรัทธา

³ หมายถึง นะอีม บินมัสอูด อัล อัจญะอียี และผู้ที่เห็นพ้องกับเขา รวมด้วยกันสี่คน

⁴ หมายถึงอะบิซุฟยาน และพรรคพวกของเขา อนึ่งการที่นะอีมได้แจ้งแก่ผู้ศรัทธาว่า อะบิซุฟยานและ
พวกพ้องของเขา ชุมนุมกำลังเพื่อสู้รบกับบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นเพียงการขู่เท่านั้น ทั้งนี้เป็นล่อแหลม
ของอะบิซุฟยาน

⁵ หมายถึงคำขู่ของนะอีม

⁶ หมายถึงว่า พวกเขาจะมากมายแค่ไหนก็ตาม อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวที่ เป็นผู้สนับสนุนเราอยู่ก็เป็นการ
พอเพียงแก่เราแล้ว

174. แล้วพวกเขาได้กลับมา¹ พร้อมด้วยความ
กรณาจากอัลลอฮ์ และความโปรดปราน (จาก
พระองค์)² โดยมีได้มีอันตรายใด ๆ ประสบแก่
พวกเขา³ และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์⁴ และอัลลอฮ์คือผู้ทรง
โปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

175. แท้จริงชัยฏอนนั้น⁵ เพียงชั่วได้ เฉพาะ
บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้า
จงอย่ากลัวพวกเขา⁶ และจงกลัวข้าเถิด หาก
พวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

176. และจงอย่าให้บรรดาผู้ที่ริบเร่กันในการ
ปฏิเสธศรัทธา⁷ เป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริง

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ
وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٧٤﴾

إِنَّمَا ذَلِكُمُ اللَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَآ تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن

¹ หมายถึงท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่านที่ออกไปยังบะดร์อัศซุหมรอกลับมายังนครมะดีนะฮ์ กล่าวคือ
ในสงครามอุฮุดนั้น ก่อนที่จะบุชฟูยานจะนำกำลังของเขากลับไป ได้ทำทนายท่านนะบี ให้ไปพบกันใหม่
ในวันเวลาแห่งการชุมนุมกันที่บะดร์ ในปีต่อไป แต่เมื่อท่านนะบีและบรรดาสาวกของท่านได้ไปตามนัด
กลับไม่พบอะบิซุฟยาน เนื่องจากพวกเขาได้หนีกลับไปเสียก่อน เพราะเกิดความกลัวขึ้น ท่านนะบีและ
บรรดาสาวกจึงได้กลับมา

² อัล บัยฮะกีฮ์ได้รายงานมาจากอิบนุอับบาสว่า มีกองคาราวานได้ผ่านไปในวันเวลาที่มีการชุมนุมกันที่
บะดร์ แล้วท่านนะบีได้ซื้อข้าวของ จากกองคาราวานนั้น อันนำมาซึ่งผลกำไรอย่างมากมาย แล้วท่านได้
แบ่งผลกำไรนั้นระหว่างสาวกของท่าน นั้นแหละคือความกรณา และความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ที่
พวกเขาได้รับ และนำกลับมา การไปสู่รบในครั้งนี้เรียกว่าบะดร์ อัศซุหมร

³ เนื่องจากมิได้สู้รบกัน

⁴ คือปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้แนะนำไว้

⁵ หมายถึง นะอีม บินมัศฮูต อัลอัชฎะอียี และผู้ที่ร่วมมือกับเขา การที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่า
ชัยฏอนนั้น เพราะพวกเขาทำหน้าที่เยี่ยงชัยฏอน

⁶ หมายถึงพวกอะบิซุฟยาน หรือพวกอื่นใดก็ตามที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์

⁷ หมายถึงพวกมุนาฟิก และกลุ่มชาวยิวที่ให้ความช่วยเหลือแก่มุชริกีนมักกะฮ์ และต่อต้านบรรดา
ผู้ศรัทธา

พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์¹ ได้ แต่อย่างไรเลย อัลลอฮ์นั้นทรงต้องการที่จะไม่ให้มีส่วนได้ใด ๆ แก่พวกเขาในโลก² และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันยิ่งใหญ่

177. แท้จริงบรรดาผู้ที่ซื้อการกุฟร ด้วยการอีมาน³ นั้น พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างไรเลย และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

178. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า ที่เราประวิง⁴ ให้แก่พวกเขานั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขา แท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนซึ่งบาปกรรม⁵ เท่านั้น และสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันต่ำช้า

يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَقًّا
فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ
لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا تُمَلِّ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

¹ หมายถึงไม่สามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาสาวกของท่าน เพราะผู้ที่ทำอันตรายแก่ท่านนะบีและสาวกของท่านนั้น เท่ากับเขาทำอันตรายแก่อัลลอฮ์นั่นเอง เพราะท่านเหล่านั้นทำหน้าที่แทนอัลลอฮ์ในการประกาศศาสนาของพระองค์

² คือไม่ทรงประสงค์จะให้พวกเขาได้รับความดีใด ๆ ในโลก

³ หมายถึงเอาการอีมานไปแลกกับการกุฟร หรือแทนที่จะเลือกการศรัทธาตามที่ท่านนะบีเชิญชวนกลับเลือกเอาการปฏิเสธศรัทธาไว้ ซึ่งการกระทำดังกล่าว หากได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่ท่านนะบี และบรรดาผู้ศรัทธาต่อท่านแต่อย่างไร หากแต่เป็นอันตรายแก่พวกเขาเองโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกล

⁴ คือประวิงให้มีชีวิตอยู่ต่อไปโดยที่ยังมิได้ถูกลงโทษ เนื่องในความดีร้ายของพวกเขา

⁵ คือเพิ่มพูนบาปกรรมเนื่องจากความประพฤดิชั่วของพวกเขานั่นเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างสาสมยิ่ง

179. ใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเขากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่¹ จนกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น² และใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเฝ้ามองเห็นสิ่งเร้นลับก็หาไม่³ แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงคัดเลือกจากบรรดาราอซูลของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาราอซูลของพระองค์เถิด และหากพวกเขาเจ้าศรัทธาและยำเกรงแล้ว สำหรับพวกเขาก็คือ รางวัลอันยิ่งใหญ่

180. และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา หากแต่มันเป็นความชั่ว⁵

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَاتِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَنذَرْنَاكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ

¹ คือสภาพอันเลวร้ายต่าง ๆ เช่นสภาพแห่งสงครามสูงสุด เป็นต้น

² กล่าวคือ พระองค์จะทรงปล่อยให้บรรดาผู้ศรัทธามีสภาพดังกล่าวชั่วระยะหนึ่งจนกว่าจะทรงจำแนกให้รู้ว่าในหมู่พวกเขานั้นใครเป็นมุนาฟิกและใครเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

³ กล่าวคือถ้าพระองค์จะทรงให้มนุษย์มองเห็นสิ่งเร้นลับแล้ว แน่نونจะทำให้มนุษย์ออกจากธรรมชาติแห่งการเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดความวุ่นวายแก่มนุษย์เอง เพราะแต่ละคนจะชว่ชิงกัน ในผลประโยชน์ที่ตนมองเห็นในความเร้นลับ หรือทำการตอบโต้ผู้ที่เขาถือว่าจะคิดมิตีมีร้ายต่อเขา อันก่อให้เกิดการต่อสู้กันขึ้น ทั้ง ๆ ที่ผลประโยชน์ใด ๆ และการคิดมิตีมีร้ายใด ๆ ยังไม่เกิดขึ้น ในการนี้มนุษย์นั่นเองคือผู้ที่ จะได้รับความพ่ายแพ้

⁴ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้ความเร้นลับในบางอย่าง เช่นรู้อสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกมุนาฟิกและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันไกล เป็นต้น

⁵ คือเป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่พวกเขาเอง เป็นต้นว่าพวกเขาจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืนพระองค์และเนรคุณต่อพระองค์ ทั้งนี้นอกเหนือจากอันตรายที่จะได้รับการเพื่อนมนุษย์ที่มุ่งชว่ชิงทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา เนื่องจากการตระหนี่ของพวกเขา

แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกคลั่งสิ่งที่พวกเขา
ได้ตระหนี่มันไว้ในวันกียามะฮ์¹ และสำหรับ
อัลลอฮ์นั้น คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน² และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่าง
ละเอียดในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

181. แน่หนอนยิ่ง อัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของ
บรรดาผู้ที่³ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้ยากจน และพวกเรานั้นเป็นผู้มั่งมี เรา⁴ จะ
จารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขา
ฆ่าบรรดานะบี โดยปราศจากความเป็นธรรม
ด้วย และเราจะกล่าวว่า พวกเจ้าจงล้มการ
ลงโทษแห่งเปลวเพลิงเถิด

182. นั่น⁵ ก็เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้
ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมิใช่ผู้
อธรรมแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

183. บรรดาผู้ที่กล่าว⁶ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่าเราจะไม่ศรัทธาแก่รอซูล

مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
وَعَنْ أَعْيَابِهِ سَكَتْنَا مَا قَالُوا وَقَتَلَهُمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَلَامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

أَلَيْسَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَاهَدَ لَنَا أَنَّا لَا نُؤْمِنُ

¹ คือในวันกียามะฮ์นั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาตระหนี่หวงแหนไว้นั้นจะกลายเป็นห่วงสำหรับคลั่งคอ
ล่ามพวกเขาเอง

² กล่าวคือมนุษย์นั้นแม้ว่าจะมีทรัพย์สินมากมายปานใดก็ตาม เมื่อตายแล้วก็ไม่มีใครสามารถนำติดตัวไป
ได้ ดังนั้นเมื่อมนุษย์ได้สิ้นชีพกันหมดแล้ว สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์
ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิงแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทราบว่เมื่อตายไปแล้วไม่มีใครเอาไปได้
แล้วเขาจะหวงแหนไว้ทำไม

³ หมายถึงคำพูดของพวกเขา

⁴ หมายถึงอัลลอฮ์

⁵ หมายถึงการลงโทษแห่งเปลวเพลิง

⁶ หมายถึงกะอ์ บินอัลฮัร็อฟ และพวกพ้องของเขา กลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นชาวยิว

คนใด¹ จนกว่าเขาจะนำมาแก่เรา ซึ่งสิ่งพลีแต่ อัลลอฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งจะมีไฟกินมัน จง กล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงได้มีบรรดาร์อฮูล ก่อนจากฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน มายังพวกท่านแล้ว และได้นำสิ่งที่พวกท่านได้ กล่าวไว้ด้วย แล้วโฉนเล่า พวกท่านจึงได้ฆ่า พวกเขา² หากพวกท่านพูดจริง

184. แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็แท้จริงนั้น บรรดาร์อฮูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน³ บรรดาคัมภีร์ชะบูร⁴ และคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง⁵ มาด้วย

185. แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย⁶ และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้า โดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก⁷ แล้วผู้ใดที่ถูก ให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์

رَسُولٍ حَقٍّ يَأْتِيَنَّا بِرَبَّانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالْيَدِي
قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

إِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ
جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّرُ
أُجُورُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ رُحِحَ

¹ พวกเขาหมายถึงท่านนะบี มุฮัมมัด และต้องการให้ท่านนะบี ปฏิบัติตามที่พวกเขาเสนอ ทั้งนี้เพราะรู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการนั้นย่อมไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว และเมื่อนะบีไม่ปฏิบัติ พวกเขาจะได้อ้างเป็นสาเหตุที่พวกเขาไม่ครีทธาต่อท่าน

² เกี่ยวกับการที่พวกบะนีอัสรออิลได้ฆ่านะบีของพวกเขา นั้น พวกก็อดยาก็ได้ปฏิเสธความจริงนี้ โดยแปลบิดเบือนไปว่าพยายามฆ่าท่านนั้น มิใช่เกิดการฆ่ากันจริง ดูกฎอานะมะฮ์ตุ เล่ม 1 หน้า 164

³ หมายถึงบรรดามะวะญุชาต

⁴ เช่นคัมภีร์ที่ท่านนะบีอิบรอฮีมนำมา

⁵ หมายถึงคัมภีร์เตารอต และอินญีล

⁶ หมายถึงว่าแต่ละคนนั้นจะต้องประสบกับความตายโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

⁷ แสดงว่า ผู้ที่กระทำความดีตามบัญญัติศาสนาโดยที่ยังมิได้รับการตอบแทนเท่าที่ควรนั้น มิได้หมายความว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงตอบแทนแก่เขา หากแต่พระองค์ทรงสะสมไว้ให้แก่เขาในวันปรโลก

แล้วไซร้ แน่نون เขาก็ชนะแล้ว¹ และชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไรอื่นนอก
จากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่งการหลอกลวง²
เท่านั้น

186. แน่نونยิ่งพวกเจ้าจะถูกทดสอบ³ ใน
ทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าและตัวของพวกเจ้า
และแน่نونยิ่งพวกเจ้าจะได้ยินจากบรรดาผู้ที่
ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเจ้า⁴ และบรรดาผู้ที่
ให้มีภาคีขึ้น⁵ (แก่อัลลฮฺ) ซึ่งการก่อความ
เดือดร้อนอันมากมาย⁶ และหากพวกเจ้าอด
ทนและยำเกรงแล้ว แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่ง
จากกิจการที่เด็ดเดี่ยว

187. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺทรงเอา
คำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า
แน่نونยิ่งพวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์⁷ นั้น

عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَعَدَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾

﴿ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى
كَثِيراً وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ ﴿١٨٦﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

¹ คือจะอยู่ในฐานะที่ได้รับความสุขและความสำราญตลอดไป ไม่จำต้องพะวงห่วงใยในความทุกข์ยาก
ลำบากใดๆ ทั้งสิ้น

² คือประโยชน์ที่ไม่จริงยั่งยืน และหลอกลวงความรู้สึกละอองเป็นเบื้องหน้า เช่นเข้าใจว่ามันจะอำนวย
ประโยชน์แก่เรา เท่านั้นวัน เท่านั้นปี กลับหลุดมือจากเราไปในเวลาที่เราไม่เคยคาดคิด

³ คือทดสอบการศรัทธาว่ามีความจริงใจแค่ไหนเพราะถ้ามีความศรัทธาด้วยความจริงใจแล้ว แน่نون
ย่อมมีความอดทน แม้ว่าจะตกอยู่ในภาวะคับขันอย่างไรก็ตาม และกิจการทดสอบอันเป็นเครื่องวัดที่
สำคัญนั้นก็คือ ในทรัพย์สินสมบัติ และในเรือนร่างของพวกเขาคือให้สูญเสียซึ่งทรัพย์สินสมบัติและให้
เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บในร่างกาย ดังที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาในสงครามอุฮุดเป็นต้น

⁴ หมายถึงพวกยิว และคริสต์

⁵ คือพวกมุชริก มักกะฮฺ

⁶ เช่นการกล่าวหาพระนางอาอิซฮฺในทางชู้สาว และการวางแผนฆ่าท่านนะบี และร่วมกับชาวมุชริก-
มักกะฮฺที่จะกำจัดท่านนะบีและผู้ศรัทธาให้หมดสิ้นไป เป็นต้น

⁷ คือคัมภีร์เตารอต และอินญีล

ให้แจ่มแจ้งแก่ประชาชนทั้งหลาย และพวกเขาจะต้องไม่ปิดบัง¹ มัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังของพวกเขา² และได้แลกเปลี่ยนมันกับราคาอันเล็กน้อย³ ช่างเลวแท้ ๆ สิ่งที่เขาแลกเปลี่ยนมา

188. เจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ปิตินดีต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ⁴ และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขาทำได้กระทำนั้น (จะรอดพ้นการลงโทษไปได้⁵) ดังนั้นเจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้ และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

189. และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

190. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่หนอนมีหลายสัญญาณ สำหรับผู้มีปัญญา

لَتَبَيَّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبِّدُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرُوا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا مِّمَّا كَسَبُوا مَاتَشْرُونَ ﴿١٨٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

¹ คือด้วยการตัดข้อความออกหรือบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง

² หมายถึงไม่ยอมปฏิบัติตามสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์

³ หมายถึงพวกเขาได้ปกปิดลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้ในคัมภีร์ของพวกเขา และบิดเบือนบทบัญญัติศาสนาให้พ้องกับความต้องการของผู้คน เพื่อหวังผลประโยชน์ตอบแทนเล็กน้อย กล่าวคือแทนที่พวกเขาจะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ กลับเห็นแก่ประโยชน์อันเล็กน้อย ประหนึ่งพวกเขาเอาคัมภีร์ของเขาไปขาย หรือแลกเปลี่ยนด้วยราคา เล็ก ๆ น้อย ๆ

⁴ คือกระทำการปกปิด และบิดเบือนความหมายของคัมภีร์

⁵ ข้อความในวงเล็บนี้ ถูกตัดออกไปเพราะเป็นที่เข้าใจได้จากข้อความที่ถัดไปเนื่องจากมีความหมายอย่างเดียวกัน และการที่เรานำมาระบุไว้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น

191. คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮฺ ทั้งในสภาพ ยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง¹ และ พวกเขาพินิจพิจารณากันในการสร้างบรรดา ชั้นฟ้า และแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้า ของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้าง สิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจาก การลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

192. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์แท้จริงผู้ใด ที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟนรก แน่นอนพระองค์ ก็ยังคงความอภัยแก่เขาแล้ว² และสำหรับบรรดา ผู้ธรรมนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

193. โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ แท้จริง พวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่ง³ กำลังประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธาว่าท่าน ทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเราเถิด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของ พวกข้าพระองค์ โปรดทรงอภัยแก่พวกข้า พระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์ และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ ซึ่ง บรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรด ทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับ บรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُوْدًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحَكَ
فَقِنَا غَدَابَاتِنَا ﴿١٩١﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

¹ หมายถึงว่า ได้มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺอยู่เสมอ เพราะชีวิตของมนุษย์นั้นย่อมอยู่ในสามสภาพดังกล่าว คือ ยืน ซึ่งหมายถึงเดินด้วย และนั่ง และนอน นอกจากนี้ในสภาพนอนหลับเท่านั้น

² หมายถึงว่า ได้ทรงให้อภัยแก่เขาอย่างสาสมกับความกระเสี และความเยอหยิ่งของพวกเขานั้นแล้ว

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮฺอยู่ลยิวะฮัลลัม

194. โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ และโปรดประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งทีพระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าพระองค์¹ โดยผ่านบรรดารอซูลของพระองค์ และโปรดอย่าได้ทรงยังความอัปยศแก่พวกข้าพระองค์ในวันปรโลกเลย แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا نَخْرَأُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٤﴾

195. แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ตอบรับพวกเขาว่า แท้จริงข้าจะไม่ให้สูญเสียชีวิตงานของผู้ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่บางส่วนของพวกเขานั้นมาจากอีกบางส่วน² บรรดาผู้ที่อพยพ และที่ถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา³ และได้รับความเดือดร้อนในทางของข้า และได้ต่อสู้และถูกฆ่าตายนั้น แน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเข และแน่นอนข้าจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีการตอบแทนอันดีงาม

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَنِيٍّ
مِّنْكُمْ مِنْ ذِكْرٍ أَوْ إِنِّي بِبَعْضِ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ بَّحْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
تُجْرُونَ فِيهَا مِنْ عِلَلٍ شَارِبِينَ فِيهَا يَكْتُمُونَ
تِلْكَ الْأَمْثَالَ لِيَذْكُرُوا لِمَ كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩٥﴾

1 คือสัญญาจะให้พวกเขาได้รับสิ่งที่ดีงาม นั่นก็คือ การมีชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

2 หมายถึงว่ามนุษย์นั้นมีความเท่าเทียมกัน ประหนึ่งคนคนเดียวกัน เพราะต่างก็สืบสายเลือดมาจากกันและกัน ซึ่งทั้งหมดนั้นมาจากอาดัมผู้เป็นมนุษย์คนแรกของโลก

3 หมายถึง บรรดาผู้ศรัทธาจากชาวมักกะฮ์ที่อพยพ และที่ถูกขับออกจากมักกะฮ์

196. อย่าให้การเคลื่อนไหว¹ ของบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรีทธานในเมืองลวง² เจ้าได้เป็นอันขาด

لَا يَغْرَبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ ﴿١٩٦﴾

197. มันเป็นเรื่องอำนาจประโยชน์เล็กน้อย เท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขา นั้น คือ ญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักนอนที่เลวร้ายจริงๆ

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَتَسَاءَلُونَ الْجَاهِدُ ﴿١٩٧﴾

198. แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวกเขา คือ บรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์ เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับผู้ที่เป็นคนดีทั้งหลาย

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

199. และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้นมีผู้ที่ ศรีทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเขา และต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้มอบน้อมต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะไม่แลกเปลี่ยนโครงการของอัลลอฮ์ กับราคาอันเล็กน้อย³ ชนเหล่านี้แหละพวกเขา จะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรวดเร็ว ในการชำระสอบสวน

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَائِدَةِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

¹ คือเคลื่อนไหวในการค้าขาย

² คือลวงว่า พวกเขาเป็นผู้มีเกียรติและมีเงินทองมาก

³ หมายถึงไม่ยอมเปิดโอกาสของอัลลอฮ์และบิดเบือนความหมายให้เฉไปจากความเป็นจริง โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ

200. โอบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงประจำอยู่ชายแดน¹ และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَأَيْتُمْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمُ الْقُرْآنَ

¹ คือเพื่อตอบโต้ฝ่ายศัตรูที่จะล่วงล้ำเข้ามารุกราน